

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 9 september 2026
(OR. en)**

2016/0397(COD)

PE-CONS 29/26

**EMPL 107
SOC 241
CODEC 850**

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2026/...**

av den ...

**om ändring av förordning (EG) nr 883/2004
om samordning av de sociala trygghetssystemen
och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser
till förordning (EG) nr 883/2004**

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 48,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 345, 13.10.2017, s. 85.

² EUT C 342, 12.10.2017, s. 65.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 juli 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Ett moderniserat system för samordning av den sociala tryggheten började tillämpas från och med den 1 maj 2010 på grundval av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 883/2004⁴ och (EG) nr 987/2009⁵.
- (2) Förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 ändrades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012⁶, särskilt vad gäller fastställandet av tillämplig lagstiftning och arbetslöshetsförmåner, och för att göra tekniska anpassningar av hänvisningarna till nationell lagstiftning i bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/oj>).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till genomförandeförordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/987/oj>).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (EUT L 149, 8.6.2012, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/465/oj>).

- (3) Vid bedömningar och diskussioner i administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen (*administrativa kommissionen*) har det framkommit att moderniseringsprocessen när det gäller förmåner vid långvarigt vårdbehov, arbetslöshetsförmåner och familjeförmåner bör fortsätta för att reglerna för dessa förmåner ska bli mer rättvisa, tydligare och lättare att tillämpa genom utbyte av erfarenheter och av god förvaltningspraxis. För att underlätta sådant utbyte bör även användningen av ny teknik främjas.
- (4) Det förblir väsentligt att säkerställa att samordningsreglerna håller jämna steg med det föränderliga rättsliga och samhälleliga sammanhang där de tillämpas, genom att ytterligare underlätta utövandet av medborgarnas rättigheter och säkerställa rättslig tydlighet, en rättvis fördelning av den finansiella bördan mellan institutionerna i de berörda medlemsstaterna, förenklad förvaltning och tillämpning av reglerna.
- (5) Förmåner vid långvarigt vårdbehov har hittills inte uttryckligen inbegripits i det materiella tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 883/2004, utan har i princip samordnats i enlighet med de regler som är tillämpliga på förmåner vid sjukdom, vilket leder till rättsosäkerhet för både institutioner och personer som ansöker om förmåner vid långvarigt vårdbehov. Det finns ett behov av att utveckla ett stabilt regelverk som är lämpligt för förmåner vid långvarigt vårdbehov inom ramen för den förordningen, genom att som en allmän regel fortsätta att samordna dessa förmåner som förmåner vid sjukdom och inkludera en tydlig definition av och en förteckning över sådana förmåner.

- (6) Vad gäller arbetslöshetsförmåner bör reglerna för sammanläggning av försäkringsperioder tillämpas enhetligt i alla medlemsstater.
- (7) För att säkerställa en verklig koppling mellan arbetslösa personer och arbetsmarknaden i den medlemsstat som tillhandahåller arbetslöshetsförmåner, bör reglerna för sammanläggning av försäkringsperioder i syfte att uppbära arbetslöshetsförmåner, med undantag för de helt arbetslösa gränsöverskridande arbetare som avses i artikel 65.2, 65.3 och 65.5 i förordning (EG) nr 883/2004, omfattas av villkoret att den försäkrade personen senast har fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare på minst en månad i den medlemsstaten och därigenom har bidragit till finansieringen av systemet för arbetslöshetsförmåner i den medlemsstaten under en i förväg fastställd tidsperiod. Om ingen sådan period har fullgjorts i medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden som egenföretagare bör den medlemsstat där personen tidigare fullgjorde en försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare bli behörig, förutsatt att personen har fullgjort en oavbruten period på minst en månad i den medlemsstaten. Registrering hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat där den arbetslösa personen senast var försäkrad bör ha samma verkan som registrering hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat där den arbetslösa personen tidigare var försäkrad. Om personen inte fullgjorde den period som krävs i någon av dessa medlemsstater bör medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden som egenföretagare bli behörig.

- (8) För att förbättra arbetslösa personers möjligheter att flytta från en medlemsstat till en annan för att söka arbete och deras chanser att återintegreras på arbetsmarknaden, och för att ta itu med kompetensglappet mellan länder bör medlemsstater kunna besluta att utöva möjligheten att förlänga perioden för export av arbetslöshetsförmåner fram till slutet av den period under vilken personen har rätt till förmåner.

- (9) Arbetslösa personer som under sin senaste verksamhet var bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten och som fortsätter att vara bosatta i den andra medlemsstaten eller återvänder dit bör få förmåner i enlighet med lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten, förutsatt att de i medlemsstaten för sin senaste verksamhet har fullgjort oavbrutna försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder som egenföretagare på minst 22 veckor (*anslutningsperiod*). Endast oavbrutna försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder som egenföretagare som fullgjorts enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning bör beaktas vid beräkningen av anslutningsperioden. När anslutningsperioden har fullgjorts ankommer det på den behöriga medlemsstaten att bedöma huruvida personen uppfyller villkoren i dess nationella lagstiftning för att ha rätt till arbetslöshetsförmåner som om personen var bosatt i den medlemsstaten. Personen bör fullgöra de skyldigheter som fastställs i den behöriga medlemsstatens tillämpliga lagstiftning. Om personen beslutar att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i en annan medlemsstat för att söka arbete där, bör han eller hon uppfylla villkoren i lagstiftningen i den andra medlemsstaten och underkasta sig det kontrollförfarande som organiseras där. Institutionen i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig bör varje månad till den behöriga medlemsstaten lämna relevanta upplysningar om uppföljningen av den arbetslösa personens situation och särskilt ange om han eller hon fortfarande är registrerad hos arbetsförmedlingen och följer de organiserade förfarandena för kontroll och för aktivitet eller arbetsförmedling.

- (10) Inom ramen för genomförandet av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009, och i enlighet med skyldigheten att informera varandra och samarbeta, bör medlemsstaternas institutioner bland annat utbyta uppgifter som är nödvändiga för att upptäcka förändringar i omständigheter som är relevanta för de berörda personernas rättigheter och skyldigheter enligt förordning (EG) nr 883/2004. Medlemsstaterna kan besluta att i högre grad använda elektroniska medel för att förbättra fullgörandet av skyldigheten att informera varandra och samarbeta.

- (11) Arbetsmarknaden i Luxemburg kännetecknas av vissa särdrag. Gränsarbetare utgör en mycket stor andel av den totala förvärvsarbetande befolkningen i Luxemburg, som vida överstiger andelen gränsarbetare i den förvärvsarbetande befolkningen i andra medlemsstater. Införandet av de nya reglerna om gränsarbetare och gränsöverskridande arbetare förväntas innebära en mycket stor administrativ börda för den luxemburgska arbetsmarknadsmyndigheten eftersom den skulle bli behörig institution för betydligt fler gränsarbetare. Därför är det lämpligt att bevilja Luxemburg ytterligare en infasningsperiod, under vilken artiklarna 65 och 86 i förordning (EG) nr 883/2004 och artiklarna 56 och 70 i, och bilaga 5 till, förordning (EG) nr 987/2009 i den version som var i kraft före den ... [datum för ikraftträdandet av ändringsförordningen] fortsätter att gälla, för att medge den tid som behövs för att vidta alla förberedande åtgärder som krävs för en smidig övergång från det aktuella regelverket till de nya reglerna och anpassa det sociala trygghetssystemet. Under denna infasningsperiod bör artikel 56a i förordning (EG) nr 987/2009, som införs genom den här förordningen, inte tillämpas på Luxemburg.
- (12) Mot bakgrund av EU-domstolens dom i mål C-347/12, *Wiering*⁷, finns det för beräkningen av tilläggsbeloppet två kategorier av familjeförmåner av samma slag, nämligen familjeförmåner i form av kontantförmåner som främst är avsedda att ersätta inkomst som inte intjänats på grund av perioder för vård av barn, och alla andra familjeförmåner.

⁷ Domstolens dom av den 13 juni 2014, *Wiering*, C-347/12, ECLI:EU:C:2014:300.

- (13) Familjeförmåner i form av kontantförmåner som främst är avsedda att ersätta inkomst som inte intjänats, helt eller delvis, eller inkomst som personen inte kan intjäna på grund av perioder av vård av barn, är utformade så att de motsvarar de enskilda eller personliga behoven hos den förälder som omfattas av lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och skiljer sig därmed från andra familjeförmåner, eftersom de är avsedda att kompensera föräldern för inkomstbortfall eller utebliven lön under perioder för vård av barn i stället för att enbart vara avsedda för allmänna familjeutgifter.
- (14) I syfte att möjliggöra snabba ändringar av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 för att beakta utvecklingen på nationell nivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändring av bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁸. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁸ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (15) För att stödja medlemsstaterna i deras arbete med att bekämpa bedrägerier och felaktigheter i tillämpningen av samordningsreglerna är det nödvändigt att fastställa en ny rättslig grund för behandlingen av personuppgifter om personer som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁹. Detta skulle ge en medlemsstat möjlighet att jämföra uppgifter som innehas av dess behöriga institutioner med de uppgifter som en annan medlemsstat innehar för att identifiera felaktigheter eller inkonsekvenser som kräver ytterligare utredning.
- (16) För att påskynda förfarandet för kontroll och tillbakadragande av handlingar vid bedrägerier eller felaktigheter är det nödvändigt att stärka samarbetet och informationsutbytet mellan den utfärdande institutionen och den institution som begär ett tillbakadragande. När det råder tvivel om en handlingar giltighet eller huruvida styrkande handlingar är korrekta ligger det i de berörda medlemsstaternas och personernas intresse att de berörda institutionerna når en överenskommelse inom rimlig tid.
- (17) Det bör finnas ett detaljerat förfarande för samarbete om det råder tvivel om giltigheten av handlingar som rör den socialförsäkringslagstiftning som är tillämplig på innehavaren av dessa handlingar. Det är också nödvändigt att fastställa närmare regler om retroaktiv verkan om en handling dras tillbaka eller rättas. Detta omfattar situationer där de berörda medlemsstaterna bör överväga att ingå ett avtal på grundval av artikel 16 i förordning (EG) nr 883/2004 för en del av eller alla de perioder som omfattas av handlingen.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (18) För att säkerställa att samordningsreglerna fungerar ändamålsenligt och effektivt är det nödvändigt att klargöra reglerna för fastställande av vilken lagstiftning som är tillämplig på arbetstagare som bedriver ekonomisk verksamhet i två eller flera medlemsstater, för att uppnå större jämlikhet med de villkor som gäller för personer som sänds ut till en medlemsstat för att bedriva ekonomisk verksamhet.
- (19) Kopplingen till det sociala trygghetssystemet i ursprungsmedlemsstaten för anställda personer som sänds ut till en annan medlemsstat bör stärkas genom att en minimiperiod för föregående anslutning föreskrivs.
- (20) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna 12 och 13 i förordning (EG) nr 883/2004 och reglerna om indrivning i förordning (EG) nr 987/2009 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁰.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (21) Om en medlemsstat inte kan meddela den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp för ett visst referensår inom den utsatta tidsfristen, bör medlemsstaten kunna lämna in fordringar för det året på grundval av de genomsnittliga årskostnader avseende det omedelbart föregående året som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kostnadsersättningen för utgifterna för vårdförmåner på grundval av fasta belopp bör ligga så nära de faktiska utgifterna som möjligt. Ett undantag från meddelandeskyldigheten bör förutsätta ett tillstånd av administrativa kommissionen och bör inte beviljas för två på varandra följande år.
- (22) Förfarandet för avräkning som gäller i situationer där en medlemsstats lagstiftning tillämpats provisoriskt i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 987/2009 bör utvidgas till fall där en institution inte var behörig att bevilja förmåner eller ta emot avgifter. I det sammanhanget är det dessutom nödvändigt att inte tillämpa olika preskriptionsfrister i nationell lagstiftning, för att säkerställa att en retroaktiv reglering mellan institutionerna inte hindras av oförenliga tidsfrister som föreskrivs i nationell lagstiftning, samtidigt som det införs en enhetlig preskriptionstid på tre år räknat bakåt från det att det dialogförfarande som avses i artiklarna 5.3, 5.4 och 6.3 i den förordningen inleddes, i syfte att säkerställa att förfarandet för att lösa tvister inte störs.

- (23) Effektiv indrivning är ett medel för att hindra och angripa bedrägerier och missbruk och säkerställa att de sociala trygghetssystemen fungerar smidigt. Indrivningsförfarandena enligt kapitel III i avdelning IV i förordning (EG) nr 987/2009 grundar sig på de förfaranden och regler som föreskrivs i rådets direktiv 2008/55/EG¹¹. Det direktivet har ersatts av rådets direktiv 2010/24/EU¹², genom vilket det infördes ett enhetligt dokument som ska användas för verkställighetsåtgärder och ett standardformulär för delgivning av handlingar och åtgärder som gäller fordringar. Vid en översyn som administrativa kommissionen genomförde ansåg de flesta medlemsstaterna att det var fördelaktigt att använda ett enhetligt dokument för verkställighet liknande det som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU. Därför är det nödvändigt att reglerna för ömsesidigt bistånd i fråga om indrivning av fordringar som rör social trygghet återspeglar de nya åtgärderna i direktiv 2010/24/EU, för att säkerställa att indrivningen blir effektivare och att samordningsreglerna fungerar smidigt.

¹¹ Rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder (EUT L 150, 10.6.2008, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/55/oj>).

¹² Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj>).

- (24) Bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004 och till förordning (EG) nr 987/2009 bör ändras för att beakta ändringarna av lagstiftningen i vissa medlemsstater och i Förenade kungariket¹³ och för att garantera rättssäkerheten för berörda parter.
- (25) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001¹⁴ och avgav ett yttrande den 8 maj 2017.
- (26) Även om ett antal bestämmelser i denna förordning kan tillämpas omedelbart eftersom de inte kräver genomförandeåtgärder är det lämpligt att föreskriva ett senare tillämpningsdatum för vissa bestämmelser i den här förordningen för att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för att genomföra dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹³ Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland upphörde att vara medlemsstat den 31 januari 2020. Enligt avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ska förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 fortsätta att vara tillämpliga på och i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland med avseende på de personer som avses i artiklarna 30, 32 och 33 i det avtalet.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/45/oj>).

Artikel 1

Förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Följande skäl ska införas:

”(2a) I artiklarna 45 och 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) säkerställs fri rörlighet för arbetstagare, vilket innebär att all diskriminering på grund av nationalitet ska avskaffas, samt föreskrivs beslut om sådana åtgärder inom den sociala trygghetens område som är nödvändiga för att genomföra denna frihet. Enligt artikel 21 i EUF-fördraget ska dessutom varje unionsmedborgare ha rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen.”

2. Skäl 5 ska ersättas med följande:

”(5) Inom ramen för denna samordning är det nödvändigt att likabehandling i förhållande till olika nationella lagstiftningar garanteras för berörda personer inom unionen.

(5a) Vid tillämpningen av den princip om likabehandling som föreskrivs i denna förordning ska domstolens rättspraxis respekteras. Domstolen har tolkat denna princip och förhållandet mellan denna förordning och, bland annat, direktiv 2004/38/EG i sina domar i målen C-140/12 *Brey*^{*}, C-333/13 *Dano*^{**}, C-67/14 *Alimanovic*^{***}, C-299/14 *García-Nieto*^{****} och C-308/14, *kommissionen mot Förenade kungariket*^{*****}.

- (5b) Medlemsstaterna bör säkerställa att rörliga unionsmedborgare utanför arbetskraften inte hindras från att uppfylla kravet på att ha en heltäckande sjukförsäkring i den mottagande medlemsstaten i enlighet med direktiv 2004/38/EG. De bör, i enlighet med nationell rätt och praxis, tillåtas att på ett proportionellt sätt bidra till ett heltäckande sjukförsäkringssystem, om de inte på annat sätt förmår uppfylla de relevanta kriterierna för tillgång till heltäckande sjukförsäkring i den medlemsstat där de har sin hemvist.

-
- * Domstolens dom av den 19 september 2013, *Brey*, C-140/12, ECLI:EU:C:2013:565.
** Domstolens dom av den 8 november 2014, *Dano*, C-333/13, ECLI:EU:C:2014:2358.
*** Domstolens dom av den 15 september 2015, *Alimanovic*, C-67/14, ECLI:EU:C:2015:597.
**** Domstolens dom av den 25 februari 2016, *García-Nieto*, C-299/14, ECLI:EU:C:2016:114.
***** Domstolens dom av den 14 juni 2016, *kommissionen mot Förenade kungariket*, C-308/14, ECLI:EU:C:2016:436.”

3. Skäl 18b ska ersättas med följande:

”(18b) I kapitel FTL i bilaga III till kommissionens förordning (EU) nr 965/2012* definieras begreppet *stationeringsort* för flygbesättning och kabinbesättning som den plats besättningsmedlemmen tilldelats av operatören, varifrån besättningsmedlemmen normalt startar och avslutar sin tjänstgöringsperiod eller en serie av tjänstgöringsperioder och där, i normala fall, operatören inte har ansvaret för den aktuella besättningsmedlemmens inkvartering.

* Kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 296, 25.10.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/965/oj>).”

4. Skäl 24 ska ersättas med följande:

”(24) I enlighet med domstolens rättspraxis bör förmåner vid långvarigt vårdbehov för försäkrade personer och deras familjemedlemmar i princip fortsättningsvis samordnas i enlighet med bestämmelserna för sjukförmåner. Dessa bestämmelser bör emellertid ta hänsyn till särdragen hos förmåner vid långvarigt vårdbehov. Det är också nödvändigt att föreskriva särskilda bestämmelser vid sammanträffande av vårdförmåner vid långvarigt vårdbehov och kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov.

(24a) Förmåner vid långvarigt vårdbehov avser endast förmåner som har som främsta syfte att tillgodose vårdbehoven för en person som under längre tid på grund av en funktionsnedsättning orsakad av till exempel hög ålder, funktionshinder eller sjukdom behöver betydande hjälp från andra för att kunna utföra grundläggande aktiviteter i det dagliga livet. Förmåner vid långvarigt vårdbehov avser dessutom endast förmåner som kan anses vara sociala trygghetsförmåner i den mening som avses i denna förordning. I enlighet med domstolens rättspraxis, till exempel i mål C-433/13, *kommissionen mot Republiken Slovakien*^{*}, är sociala trygghetsförmåner förmåner som beviljas utan någon individuell och skönsmässig bedömning av förmånstagarnas personliga behov, på grundval av en situation som definieras i lag. Förmåner vid långvarigt vårdbehov bör därför tolkas i enlighet med detta. Förmåner vid långvarigt vårdbehov bör härvid inte inbegripa socialhjälp eller medicinsk hjälp. Förmåner som beviljas på skönsmässig grund efter en individuell bedömning av sökandens personliga behov anses inte vara sådana förmåner vid långvarigt vårdbehov som avses i denna förordning.

^{*} Domstolens dom av den 16 september 2015, *kommissionen mot Republiken Slovakien*, C-433/13, ECLI:EU:C:2015:602.”

5. Följande skäl ska införas:

”(32a) Det ankommer på medlemsstaterna att besluta huruvida de ska förlänga den sexmånadersperiod som avses i artikel 64.1 c i denna förordning i enlighet med unionsrätten, inbegripet domstolens dom i mål C-551/16, *Klein Schiphorst**.

(32b) I artikel 45 i EUF-fördraget säkerställs fri rörlighet för arbetstagare inom unionen och förbjuds all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet vad gäller bland annat anställning. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011** ska även gränsarbetare åtnjuta sådana grundläggande rättigheter utan diskriminering. Artikel 5 i den förordningen föreskriver att en medborgare i en annan medlemsstat som söker anställning inom en annan medlemsstats territorium ska få samma hjälp där som den som ges av arbetsförmedlingarna i denna stat till dess egna medborgare som söker anställning.

(32c) Genom Europaparlamentets och rådets beslut 573/2014/EU^{***} inrättas ett unionsomfattande nätverk för offentliga arbetsförmedlingar som syftar till att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna på sysselsättningsområdet inom de offentliga arbetsförmedlingarnas ansvarsområden, bland annat genom att stödja ökad frivillig geografisk och yrkesmässig rörlighet på rättvis grund för att tillgodose särskilda arbetsmarknadsbehov.

* Domstolens dom av den 21 mars 2018, *J. Klein Schiphorst*, C-551/16, ECLI:EU:C:2018:200.

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/492/oj>).

*** Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2014/EU av den 15 maj 2014 om ett utökat samarbete mellan de offentliga arbetsförmedlingarna (EUT L 159, 28.5.2014, s. 32, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2014/573\(2\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2014/573(2)/oj)).”

6. Följande skäl ska införas:

”(35a) När det gäller beräkningen av tilläggsbeloppet tas det i denna förordning hänsyn till domstolens dom i mål C-347/12, *Wiering*^{*}, och föreskrivs nödvändiga förtydliganden och förenklingar. Med hänsyn till den särskilda karaktären hos de olika familjeförmånerna i medlemsstaterna bör två kategorier av familjeförmåner särskiljas utifrån deras huvudsakliga syfte, deras mål och den grund på vilken de beviljas.

(35b) Familjeförmåner i form av kontantförmåner som främst är avsedda att ersätta inkomst som inte intjänats, helt eller delvis, eller inkomst som personen inte kan intjäna på grund av vård av barn, kan särskiljas från andra familjeförmåner som är avsedda att täcka familjeutgifter. Eftersom sådana förmåner kan betraktas som enskilda rättigheter som är personliga för den förälder som omfattas av lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten bör det vara möjligt att förbehålla dem uteslutande för den berörda föräldern. Sådana individuella förmåner förtecknas i del I i bilaga XIII till den här förordningen. Medlemsstater med sekundär behörighet bör kunna välja att inte tillämpa prioriteringsreglerna på sådana förmåner när rätten till familjeförmåner enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta sammanträffar. En medlemsstat som inte tillämpar prioriteringsreglerna ska göra det konsekvent för alla ersättningsberättigade personer i motsvarande situation och vara förtecknad i bilaga XIII del II.

(35c) I denna förordning beaktas i tillämpliga fall rådets förordning (EG) nr 4/2009**.

* Domstolens dom av den 13 juni 2014, *Wiering*, C-347/12, ECLI:EU:C:2014:300.

** Rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 10.1.2009, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/2009/4\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2009/4(1)/oj)).”

7. Följande skäl ska införas:

”(39a) Tillämplig unionslagstiftning för skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/679*, är tillämplig på behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”

8. Följande skäl ska införas:

”(40a) I enlighet med principerna i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724* ska medlemsstaterna säkerställa att arbetsgivare eller de personer som berörs kan, med förbehåll för att relevanta förfaranden fastställs, få tillgång till och fylla i en begäran om fastställande av tillämplig lagstiftning avseende social trygghet helt online. Ett förfarande helt online innefattar ett automatiskt mottagningsbevis, om inte resultatet av förfarandet tillhandahålls omedelbart. Förfarandet bör vara användarvänligt. Denna förordning kräver att medlemsstaterna successivt utökar användningen av ny teknik för att utbyta, ge tillgång till och behandla de uppgifter som krävs för tillämpningen av reglerna för samordning av de sociala trygghetssystemen. Dessa regler omfattar de förfaranden som avses i artiklarna 15, 16 och 19 i förordning (EG) nr 987/2009.

(40b) Mot bakgrund av målet för lagstiftningen om samordning av de sociala trygghetssystemen i unionen har medlemsstaterna ett ansvar för att upprätthålla skyldigheter som följer av unionsrätten på de områden som omfattas av denna förordning och förordning (EG) nr 987/2009, men potentiella åtgärder mot överträdelser av dessa skyldigheter bör inte hindra utövandet av den fria rörligheten inom unionen. Härvid får åtgärder för att hantera underlåtenhet att uppfylla de skyldigheter som anges i artikel 15.1 i förordning (EG) nr 987/2009, som kräver underrättelse till den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig innan en verksamhet inleds i en annan medlemsstat och begäran om det intyg som avses i artikel 19.2 i förordning (EG) nr 987/2009, inte leda till omotiverade och oproportionerliga begränsningar av de berörda personernas utövande av den fria rörligheten. Underlåtenhet att uppfylla dessa skyldigheter leder inte automatiskt till en ändring av tillämplig nationell lagstiftning, vilken bör fastställas i enlighet med avdelning II i den här förordningen. Dessutom bör dessa skyldigheter tolkas och upprätthållas i enlighet med domstolens fasta rättspraxis om intyget om tillämplig lagstiftning, som vanligtvis utfärdas i form av ett intyg som kallas intyg för utlandet A1 (PDA1-intyg), och dess föregångare, E 101-intyget.

(40c) För att säkerställa att reglerna för samordning av de sociala trygghetssystemen förblir ändamålsenliga är det viktigt att ta hänsyn till digitaliseringens tekniska framsteg och fördelar, särskilt när det gäller att rationalisera och förenkla informationsutbytet mellan de behöriga institutionerna. Tekniska framsteg i samordningen av de sociala trygghetssystemen, såsom ett fullt genomfört och fungerande europeiskt system för elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter, kan bidra till att förenkla processen och efterlevnaden av artikel 15 i förordning (EG) nr 987/2009. Digitaliseringen av processen för att begära och ta emot socialförsäkringsintyg, inbegripet när det gäller tillämplig lagstiftning, kommer att vara ytterligare ett viktigt steg mot en lösning som möjliggör verifiering i realtid av dessa intyg över gränserna, vilket gör det möjligt att snabbt bekräfta deras giltighet. Kommissionen och medlemsstaterna har ett nära samarbete för att främja digitaliseringen av sådan interaktion mellan enskilda personer och offentliga organ, till exempel genom initiativet om ett europeiskt socialförsäkringskort. Europeiska digitala identitetsplånböcker som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1183** har potential att bli ett digitalt system som underlättar användarvänlig och säker identifiering och kontroll över gränserna.

- (40d) Medlemsstaterna bör fortsätta att investera i digitaliseringen av sina sociala trygghetssystem när så är lämpligt, bland annat i syfte att säkerställa en sömlös digital upplevelse för rörliga medborgare och företag. För detta ändamål skulle de kunna använda unionens tillgängliga finansieringsinstrument. I tillämpliga fall skulle sådan finansiering kunna utnyttjas för att stödja relevanta reformer på nationell nivå som är nödvändiga för att främja en korrekt efterlevnad av denna förordning och av förordning (EG) nr 987/2009, och för att bekämpa bedrägerier och fel, inbegripet genom att förbättra insamlingen och rapporteringen av uppgifter.
- (40e) Syftet med Europeiska arbetsmyndigheten (ELA) är bland annat att bistå medlemsstaterna och kommissionen i den faktiska tillämpningen och efterlevnaden av unionsrätten om arbetskraftens rörlighet i hela unionen och samordningen av de sociala trygghetssystemen inom unionen, och därigenom inom ramen för sitt mandat bidra till att säkerställa rättvis rörlighet för arbetskraften i hela unionen. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1149*** underlättar och stärker ELA samarbetet mellan medlemsstaterna, bland annat genom att främja samordnade och gemensamma inspektioner, som också skulle kunna avse fullgörandet av anmälningsskyldigheten och upptäckten av missbruk när det gäller undantag från den skyldigheten, och genom att främja samarbetet och påskynda informationsutbytet mellan medlemsstaterna. ELA främjar potentiell användning av mekanismer och databaser för elektroniskt utbyte mellan medlemsstaterna för att underlätta tillgången till uppgifter i realtid och upptäcka bedrägerier, och kan föreslå möjliga förbättringar av användningen av dessa mekanismer och databaser.

-
- * Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).
- ** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1183 av den 11 april 2024 om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 vad gäller inrättandet av en europeisk ram för digital identitet (EUT L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj>).
- *** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1149 av den 20 juni 2019 om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten, om ändring av förordningarna (EG) nr 883/2004, (EU) nr 492/2011 och (EU) 2016/589 och om upphävande av beslut (EU) 2016/344 (EUT L 186, 11.7.2019, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1149/oj>).”

9. Följande skäl ska läggas till:

”(46) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och ska tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.”

10. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) I led i 1 ska led ii ersättas med följande:

”ii) i fråga om vårdförmåner enligt avdelning III kapitel 1, en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet enligt lagstiftningen i den medlemsstat där personen är bosatt.”

b) I led va ska led i ersättas med följande:

”i) enligt avdelning III kapitel 1, i fråga om förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner, vårdförmåner som tillhandahålls enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för sjukvård och sjukvårdsprodukter samt sidotjänster till denna vård.

ia) enligt avdelning III kapitel 1, i fråga om förmåner vid långvarigt vårdbehov, vårdförmåner som utges enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för långvarig vård enligt led vb i denna artikel.”

c) Följande led ska införas:

”vb) *förmåner vid långvarigt vårdbehov*: vårdförmåner eller kontantförmåner som syftar till att tillgodose vårdbehoven hos en person som, på grund av en funktionsnedsättning behöver betydande hjälp av en eller flera andra personer för att utföra aktiviteter i det dagliga livet under längre tid som stöd för sitt personliga självbestämmande; detta inbegriper förmåner som beviljas personer som tillhandahåller sådan hjälp för samma ändamål.”

11. I artikel 3.1 ska led a ersättas med följande:

”a) *förmåner vid sjukdom och långvarigt vårdbehov*,”

12. I artikel 9 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska till kommissionen skriftligen anmäla de förklaringar som görs i enlighet med artikel 1 led 1, den lagstiftning och de system som avses i artikel 3, de konventioner som ingåtts och som avses i artikel 8.2, de minimibelopp som avses i artikel 58 samt eventuella ändringar i sak i dessa. I anmälningarna ska den tidpunkt anges från och med vilken denna förordning kommer att tillämpas på de system som medlemsstaterna uppger.”

13. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Vid tillämpningen av denna avdelning ska de personer som på grund av eller till följd av sitt arbete som anställd eller sin verksamhet som egenföretagare erhåller en kontantförmån anses arbeta som anställd eller utöva denna verksamhet. Detta ska inte gälla ersättning i form av pensioner vid invaliditet eller ålderdom eller pensioner till efterlevande eller ersättning i form av pension vid olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom och inte heller kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov till den vårdbehövande.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Arbete som innebär att en medlem av flygbesättningen eller kabinbesättningen utför tjänster som rör passagerar- eller godsbefordran, ska anses vara arbete som bedrivs i den medlemsstat där stationeringsorten, enligt definitionen kapitel FTL i bilaga III till förordning (EU) nr 965/2012, är belägen.”

14. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Särskilda bestämmelser

1. En person som arbetar som anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet i den medlemsstaten, och som av den arbetsgivaren sänds ut till en annan medlemsstat för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete, ska fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att detta arbete inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte ersätter någon annan anställd som sänts ut enligt denna punkt eller en egenföretagare som avses i punkt 2.
2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och som ska bedriva liknande verksamhet i en annan medlemsstat ska fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att verksamheten inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte ersätter någon annan anställd som sänts ut enligt punkt 1 eller en egenföretagare som avses i den här punkten.

3. Om en anställd som avses i punkt 1 eller en egenföretagare som avses i punkt 2 inte slutför arbetet eller verksamheten i den andra medlemsstaten och ersätts av en annan person, ska denna andra person fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat från vilken han eller hon sänts ut eller där han eller hon normalt bedriver verksamhet som egenföretagare, under förutsättning att den totala varaktigheten av samtliga berörda personers arbete eller verksamhet i den andra medlemsstaten inte överstiger 24 månader och övriga villkor som fastställs i punkterna 1 och 2 är uppfyllda.”

15. Artikel 13.5 ska ersättas med följande:

”4a. En person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och samtidigt får arbetslöshetsförmåner från en annan medlemsstat ska omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som betalar ut arbetslöshetsförmånerna.

5. De personer som avses i punkterna 1–4a ska vid tillämpningen av den lagstiftning som fastställs i enlighet med dessa bestämmelser behandlas som om de arbetar som anställda eller bedriver verksamhet som egenföretagare i den berörda medlemsstaten samt får alla sina inkomster därifrån.”

16. I avdelning III ska rubriken till kapitel 1 ersättas med följande:

”Förmåner vid sjukdom, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner”.

17. Artikel 19.1 ska ersättas med följande:

”1. Om inte annat följer av punkt 2 ska en försäkrad person och dennes familjemedlemmar som vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten ha rätt till de vårdförmåner som av medicinska skäl, eller till följd av långvarigt vårdbehov, blir nödvändiga under vistelsen med beaktande av förmånernas karaktär och vistelsens förväntade längd. Dessa förmåner ska för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen i vistelsemedlemsstaten i enlighet med den lagstiftning som den medlemsstaten tillämpar, som om den berörda personen var försäkrad enligt den lagstiftningen.”

18. Artikel 20.1 ska ersättas med följande:

”1. Om inte annat följer av denna förordning ska en försäkrad person, som reser till en annan medlemsstat för att under vistelsen där erhålla sådana vårdförmåner som avses i artikel 1 led va i, söka tillstånd från den behöriga institutionen.”

19. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Avgifter som ska betalas av pensionstagare

1. Den institution i en medlemsstat som enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar ska göra avdrag från pensionen för att täcka avgifter för att erhålla sjukförmåner, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner får begära och återkräva sådana avgifter, beräknade i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar endast om en institution i den medlemsstaten ska betala kostnaderna för de förmåner som utges enligt artiklarna 23–26.
2. När, i de fall som anges i artikel 25, inbetalning av avgifter eller liknande betalningar enligt lagstiftningen i den medlemsstat där den berörda pensionstagaren är bosatt utgör en förutsättning för att erhålla sjukvårdsförmåner, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner får dessa avgifter inte krävas in på grundval av bosättningen.”

20. I artikel 32 ska följande punkt läggas till:

”3. Om en familjemedlem har en härledd rätt till förmåner enligt flera medlemsstaters lagstiftning ska följande prioritetsregler tillämpas:

- a) Om det gäller rättigheter som förvärvats på olika grunder ska prioritetsordningen vara följande:
 - i) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.
 - ii) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av uttag av pension.
 - iii) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av bosättningen.
- b) Om det gäller härledda rättigheter som förvärvats på samma grunder ska prioritetsordningen fastställas efter familjemedlemmens bosättningsort som tilläggs-kriterium.
- c) Om det är omöjligt att fastställa en prioritetsordning enligt led a eller b ska, som sista kriterium, den försäkrade personens längsta försäkringsperiod i ett nationellt pensionssystem tillämpas.”

21. Följande artikel ska införas:

”Artikel 33a

Förmåner vid långvarigt vårdbehov

1. Administrativa kommissionen ska, efter samråd med arbetsmarknadens parter, upprätta en utförlig förteckning över förmåner vid långvarigt vårdbehov som uppfyller kriterierna i artikel 1 vb och i varje enskilt fall ange om det rör sig om vårdförmåner eller kontantförmåner och om de utges till den person som får vård eller till vårdaren.
2. Om förmåner vid långvarigt vårdbehov som omfattas av detta kapitel också har drag av förmåner som samordnas enligt ett annat kapitel i avdelning III får en medlemsstat genom undantag från punkt 1 i denna artikel samordna sådana förmåner i enlighet med reglerna i det kapitlet, förutsatt att det övergripande resultatet av en sådan samordning är minst lika gynnsamt för förmånstagarna som om förmånerna hade samordnats som förmåner vid långvarigt vårdbehov enligt detta kapitel och förutsatt att de förtecknas i bilaga XII, med angivande av vilket kapitel i avdelning III som är tillämpligt.
3. Artikel 34.1 och 34.2 i denna förordning ska också tillämpas på de förmåner som anges i bilaga XII.”

22. Artikel 34 ska ersättas med följande:

”Artikel 34

Sammanträffande av förmåner vid långvarigt vårdbehov

1. Om en person som får kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov från den behöriga medlemsstaten enligt artikel 21 eller 29 också har rätt, enligt detta kapitel, att begära vårdförmåner för samma ändamål från institutionen i bosättnings- eller vistelsemedlemsstaten, och dessa vårdförmåner ska återbetalas av institutionen i den behöriga medlemsstaten enligt artikel 35, ska artikel 10 tillämpas. Om den berörda personen får sådana vårdförmåner ska beloppet för de kontantförmåner som beviljas av den behöriga medlemsstaten minskas med värdet av vårdförmånerna.
2. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får komma överens om andra eller kompletterande åtgärder, som dock inte ska vara mindre fördelaktiga för de berörda personerna än de principer som fastställs i punkt 1.
3. Om kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov utges enligt lagstiftningen i mer än en medlemsstat under samma period och för samma barn, ska prioritetsreglerna vid sammanträffande av förmåner i artikel 68.1 tillämpas.”

23. Artikel 50.2 ska ersättas med följande:

”2. Om den berörda personen vid en viss tidpunkt inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren enligt alla de medlemsstaters lagstiftning som denne har omfattats av, ska de institutioner som tillämpar lagstiftning vars villkor har uppfyllts, vid beräkningen i enlighet med artikel 52.1 b, inte beakta de perioder som fullgjorts enligt de lagstiftningar vars villkor inte har uppfyllts, eller inte längre uppfylls, om detta medför ett lägre förmånsbelopp.”

24. Följande artikel ska införas:

”Artikel 60a

Särskilda regler för sammanläggning av perioder för arbetslöshetsförmåner

När artikel 6 tillämpas inom ramen för detta kapitel ska endast perioder som beaktas enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de fullgjordes för förvärv och bibehållande av rätten till arbetslöshetsförmåner läggas samman av den behöriga medlemsstaten.”

25. Artiklarna 61, 62 och 63 ska ersättas med följande:

”Artikel 61

Särskilda bestämmelser för sammanläggning av försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare och behörighet för utbetalning av arbetslöshetsförmåner

1. Utom när det gäller helt arbetslösa personer som avses i artikel 65.2, 65.3 och 65.5 ska medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden som egenföretagare tillämpa artiklarna 6 och 60a endast på villkor att den berörda personen senast har fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare på minst en månad i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat i vilken ansökan om förmåner görs.
2. Om en arbetslös person inte har fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare på minst en månad i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat som avses i punkt 1, ska den personen ha rätt till arbetslöshetsförmåner i enlighet med lagstiftningen i den föregående medlemsstat där han eller hon senast fullgjorde en försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare, förutsatt att en sådan period var oavbruten under minst en månad. Den medlemsstat som blir behörig enligt den här punkten ska utge arbetslöshetsförmånerna i enlighet med sin lagstiftning efter att ha tillämpat artiklarna 6 och 60a, i enlighet med artikel 64a.

3. Om en arbetslös person inte har fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare på minst en månad i en av de medlemsstater som avses i punkt 1 eller 2 i denna artikel ska medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden som egenföretagare bli behörig och utge arbetslöshetsförmåner i enlighet med sin lagstiftning, efter att ha tillämpat artiklarna 6 och 60a i den utsträckning det är nödvändigt.

Artikel 62

Beräkning av förmåner

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av förmånerna utgår från den tidigare löns eller yrkesinkomstens storlek, ska endast beakta den lön eller yrkesinkomst som personen hade vid sitt senaste arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare vilken omfattades av denna lagstiftning.
2. Punkt 1 ska också tillämpas om det i den lagstiftning som tillämpas av den behöriga institutionen föreskrivs en viss referensperiod för fastställande av den lön eller yrkesinkomst som ligger till grund för beräkning av förmåner och om den berörda personen under hela eller en del av denna period har omfattats av en annan medlemsstats lagstiftning.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 i denna artikel gäller för arbetslösa personer som omfattas av artikel 65.2 första och andra styckena att institutionen i den medlemsstat där personen är bosatt ska beakta, enligt de villkor och med de begränsningar som anges i den lagstiftning den tillämpar, den lön eller yrkesinkomst som personen hade i den medlemsstat vars lagstiftning han eller hon omfattades av under sitt senaste arbete som anställd eller sin senaste verksamhet som egenföretagare, i enlighet med tillämpningsförfordningen.

Artikel 63

Särskilda bestämmelser för undantag från regeln om bosättning

Vid tillämpningen av detta kapitel ska artikel 7 tillämpas endast i de fall som föreskrivs i artiklarna 64, 64a och 65 och i enlighet med de begränsningar som föreskrivs i dessa artiklar.”

26. Artikel 64 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) Den arbetslösa personen ska behålla sin rätt till förmåner under en period av sex månader från och med den dag då den arbetslösa personen upphörde att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat personen lämnade, under förutsättning att den sammanlagda tiden för utgivande av förmåner inte överstiger den tid under vilken personen har rätt till förmåner enligt den medlemsstatens lagstiftning; de behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna får förlänga sexmånadersperioden fram till slutet av den period under vilken personen har rätt till förmåner.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Såvida inte den behöriga medlemsstatens lagstiftning är mer gynnsam ska den längsta totala period mellan två anställningsperioder under vilken en arbetslös person ska behålla sin rätt till förmåner enligt punkt 1 i denna artikel och artikel 64a vara sex månader; de behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna får förlänga den perioden fram till slutet av den period under vilken personen har rätt till förmåner.”

27. Följande artikel ska införas:

”Artikel 64a

Särskilda bestämmelser för arbetslösa personer som beger sig till en annan medlemsstat utan att uppfylla villkoren i artikel 61.1 och artikel 64

1. I den situation som avses i artikel 61.2 ska den medlemsstat som blir behörig utge arbetslöshetsförmåner, i enlighet med sin lagstiftning, för den period som föreskrivs i artikel 64.1 c om den arbetslösa personen ställer sig till arbetsförmedlingens förfogande i medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden som egenföretagare och uppfyller villkoren i den medlemsstatens lagstiftning. Registrering hos arbetsförmedlingen i medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden som egenföretagare ska ha samma verkan som registrering hos arbetsförmedlingen i den behöriga medlemsstaten. Artikel 64.2–64.4 ska gälla i tillämpliga delar.
2. Om den arbetslösa person som avses i punkt 1 vill söka arbete i en annan medlemsstat än den medlemsstat som är behörig i fråga om arbetslöshetsförmåner eller medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden som egenföretagare ska artikel 64 gälla i tillämpliga delar. För dessa ändamål ska artikel 64.1 a tolkas som att den avser arbetsförmedlingen i medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden som egenföretagare.”

28. Artikel 65 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Arbetslösa som var bosatta i en annan medlemsstat än i den behöriga medlemsstaten

1. En person som är helt, delvis eller periodvis arbetslös och som under sitt senaste arbete som anställd eller sin senaste verksamhet som egenföretagare var bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten ska ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten eller, i förekommande fall, i fråga om en delvis eller periodvis arbetslös person, till förfogande för den arbetsgivare till vars förfogande han eller hon fortsätter att stå.

En sådan person ska erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten som om han eller hon var bosatt i denna stat och ska omfattas av de rättigheter och skyldigheter som fastställts i den lagstiftningen. Förmånerna ska utges av institutionen i den behöriga medlemsstaten.

2. Genom undantag från punkt 1 ska en helt arbetslös person ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat där han eller hon är bosatt, förutsatt att
 - a) personen under sin senaste anställning eller period som egenföretagare var bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten,

- b) personen fortsätter att vara bosatt i, eller har återvänt till, bosättningsmedlemsstaten, och
- c) personen inte har fullgjort en oavbruten försäkringsperiod, anställningsperiod eller period som egenföretagare på 22 veckor uteslutande enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten.

Den helt arbetslösa person som avses i första stycket ska erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten som om han eller hon hade fullgjort alla försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder som egenföretagare enligt lagstiftningen i den medlemsstaten. Dessa förmåner ska utges av bosättningsmedlemsstatens institution.

En sådan helt arbetslös person som avses i denna punkt, som utan tillämpning av artikel 6 i denna förordning skulle ha rätt till arbetslöshetsförmåner enbart enligt nationell lagstiftning i den behöriga medlemsstaten, får, alternativt, ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstaten och ska erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten som om han eller hon var bosatt där.

3. Punkt 2 i denna artikel ska inte tillämpas på en helt arbetslös person som under sin senaste verksamhet innan han eller hon blev arbetslös fullgjort försäkringsperioder som egenföretagare eller perioder som egenföretagare som erkänns för rätt till arbetslöshetsförmåner i en annan medlemsstat än personens bosättningsmedlemsstat och vars bosättningsmedlemsstat enligt artikel 9 anmält att det inte finns någon kategori av egenföretagare som omfattas av ett system för arbetslöshetsförmåner i den medlemsstaten.
4. Om en helt arbetslös person som avses i punkt 1, punkt 2 tredje stycket eller punkt 3 i denna artikel inte vill ställa sig eller fortsätta att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten efter att ha registrerat sig där och beslutar att söka arbete i bosättningsmedlemsstaten ska artikel 64, med undantag för artikel 64.1 a, gälla i tillämpliga delar.

5. Om en helt arbetslös person som avses i punkt 4 beslutar att söka arbete i bosättningsmedlemsstaten och han eller hon tidigare har fullgjort försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder som egenföretagare enligt den medlemsstatens lagstiftning, tillsammans med perioder som fullgjorts i den medlemsstat där han eller hon senast var yrkesverksam och i andra medlemsstater där han eller hon tidigare varit yrkesverksam, får han eller hon, efter utgången av den period under vilken han eller hon uppbär arbetslöshetsförmåner från institutionen i den behöriga medlemsstaten enligt punkt 4, ansöka om arbetslöshetsförmåner enligt lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten som om han eller hon hade fullgjort alla perioder i den medlemsstaten. Den behöriga institutionen i bosättningsmedlemsstaten ska utge arbetslöshetsförmåner i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning. Den period under vilken den arbetslösa personen uppbär förmåner enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning ska dras av från motsvarande period under vilken personen har rätt till förmåner enligt bosättningsmedlemsstatens lagstiftning.
6. En helt arbetslös person som avses i denna artikel får ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten eller i bosättningsmedlemsstaten, utöver att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat som tillhandahåller förmånerna enligt punkt 1 eller 2.”

29. Artikel 65a ska utgå.

30. Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Vid sammanträffande av rätt till förmåner ska familjeförmåner utges i enlighet med den lagstiftning som anses ha företräde enligt punkt 1. Rätt till familjeförmåner enligt konkurrerande lagstiftning ska innehållas upp till det belopp som föreskrivs i den primära lagstiftningen om förmåner av samma slag och i förekommande fall utges i form av ett tilläggsbelopp för den del som överstiger detta belopp. Det finns emellertid inget krav på att utge ett sådant tilläggsbelopp med avseende på barn som är bosatta i en annan medlemsstat, om rätten till förmånerna i fråga endast grundar sig på bosättning.

2a. Vid beräkning av tilläggsbeloppet för familjeförmåner enligt punkt 2 ska det finnas två kategorier av förmåner av samma slag, nämligen:

- a) Familjeförmåner i form av kontantförmåner som i första hand är avsedda att ersätta inkomst som inte intjänats, helt eller delvis, eller inkomst som personen inte kan intjäna på grund av vård av barn.
- b) Andra familjeförmåner än de som avses i led a.”

31. Följande artikel ska införas:

”Artikel 68b

*Särskilda bestämmelser för familjeförmåner i form av kontantförmåner
som är avsedda att ersätta inkomst under perioder för vård av barn*

1. Familjeförmåner som avses i artikel 68.2a a i denna förordning och som förtecknas i del I i bilaga XIII till denna förordning ska beviljas enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten enbart åt den person som omfattas av den lagstiftningen. Det ska inte förekomma någon härledd rätt till sådana förmåner. Artikel 68a i denna förordning ska inte tillämpas på sådana förmåner, och den behöriga institutionen ska inte vara skyldig att beakta en ansökan som inlämnats av den andra föräldern, en vårdnadshavare eller en institution som är barnets eller barnens vårdnadshavare enligt artikel 60.1 i tillämpningsförordningen.
2. Genom undantag från artikel 68.2, vid sammanträffande av rätt till förmåner enligt konkurrerande lagstiftning, får en medlemsstat bevilja en familjeförmån som avses i punkt 1 i denna artikel i sin helhet åt en förmånstagare oavsett vilket belopp som föreskrivs i den primära lagstiftningen. Medlemsstater som tillämpar ett sådant undantag ska förtecknas i bilaga XIII del II och den familjeförmån som undantaget gäller ska anges.”

32. I artikel 72 ska följande led införas:

”ea) avge yttranden, om kommissionen begär det, i de tidiga förberedelserna av de genomförandeakter som avses i artikel 88b i denna förordning och i artikel 86a i tillämpningsförordningen samt lämna eventuella lämpliga förslag till kommissionen om översyn av dessa genomförandeakter,”

33. Följande artikel ska införas i ”AVDELNING V DIVERSE BESTÄMMELSER”:

”Artikel 75a

Behöriga myndigheters skyldigheter

1. De behöriga myndigheterna ska i enlighet med nationell lagstiftning och praxis säkerställa att deras berörda institutioner informeras om och tillämpar alla bestämmelser, oavsett om det rör sig om lagstiftning eller inte, inklusive beslut av administrativa kommissionen, inom de områden som omfattas av och i enlighet med de villkor som föreskrivs i denna förordning och i tillämpningsförordningen.
2. För att säkerställa ett korrekt fastställande av vilken lagstiftning som ska tillämpas ska de behöriga myndigheterna när så är lämpligt främja samarbete mellan sina institutioner och andra relevanta organ i sina medlemsstater, såsom yrkesinspektioner.”.

34. Artikel 86 ska utgå, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 91 fjärde och femte styckena.

35. Artikel 87a.2 ska utgå.
36. Följande artikel ska införas:

”Artikel 87b

*Övergångsbestämmelse för de bestämmelser
som avses i artikel 91 i denna förordning
och artikel 97 i tillämpningsförordningen*

1. Ingen rätt ska förvärfvas enligt de bestämmelser som avses i artikel 91 tredje stycket i denna förordning eller artikel 97 andra stycket i tillämpningsförordningen före de relevanta tillämpningsdatum som avses däri.
2. Alla försäkringsperioder och i förekommande fall alla anställningsperioder, perioder som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före de relevanta tillämpningsdatum som anges i artikel 91 tredje, fjärde och femte styckena i denna förordning och i artikel 97 andra, tredje och fjärde styckena i tillämpningsförordningen ska beaktas av den berörda medlemsstaten vid fastställandet av rättigheter enligt de bestämmelserna.

3. Om inget annat följer av punkt 1 i denna artikel får rättigheter förvärfvas enligt de bestämmelser som avses i artikel 91 tredje stycket i denna förordning och i artikel 97 andra stycket i tillämpningsförordningen även om de hänför sig till ett försäkringsfall som inträffade före det datum då de bestämmelserna började tillämpas i den berörda medlemsstaten.
4. Om en person, enligt avdelning II i denna förordning, omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat än den som personen omfattades av före den ...
[tillämpningsdatumet för de ändringar som införs genom ändringsförordningen] ska den lagstiftning som var tillämplig före det datumet fortsätta att gälla under en övergångsperiod som varar så länge som situationen förblir oförändrad. Denna övergångsperiod ska under alla omständigheter upphöra den ... [10 år efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande].

Den berörda personen får ansöka om att övergångsperioden inte längre ska tillämpas på honom eller henne. En sådan ansökan ska lämnas in till den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i bosättningsmedlemsstaten. De ansökningar som lämnas in senast den ... [27 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska anses ha lämnats in den ... [24 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande]. De ansökningar som lämnas in efter den ... [27 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande] ska anses ha lämnats in den första dagen i den månad som följer på den dag då de lämnades in.

Denna punkt ska inte vara tillämplig på artikel 12. Artikel 12, i den lydelse som var tillämplig före den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska fortsätta att tillämpas på anställda som sänts ut till, eller egenföretagare som bedriver liknande verksamhet i, en annan medlemsstat före den ... [24 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande].

5. Avdelning III kapitel 1, i den lydelse som var tillämplig före den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska fortsätta att tillämpas på förmåner vid långvarigt vårdbehov för vilka ansökningar lämnats in före den ... [24 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande].
6. Avdelning III kapitel 6, i den lydelse som var tillämplig före den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska fortsätta att tillämpas på arbetslöshetsförmåner för vilka ansökningar lämnats in före det relevanta tillämpningsdatum som anges i artikel 91 tredje, fjärde och femte styckena.
7. Avdelning III kapitel 8, i den lydelse som var tillämplig före den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska fortsätta att tillämpas på familjeförmåner för barn födda före den ... [24 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande].”

37. Artikel 88 ska ersättas med följande:

”Artikel 88

Delegering av befogenhet att ändra bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 88a för att regelbundet ändra bilagorna till denna förordning och tillämpningsförordningen på begäran av administrativa kommissionen.

Artikel 88a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 88 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 88 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid en senare i beslutet angiven dag. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 88 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

38. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 88b

Befogenhet att anta genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att närmare ange det förfarande, i förekommande fall inbegripet tidsfrister, som ska följas för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av avdelning II i denna förordning och av de motsvarande förfaranden som fastställs i tillämpningsförordningen. Dessa genomförandeakter ska upprätta standardförfaranden för
 - a) utfärdande av, format för och innehållet i intyg som styrker vilken socialförsäkringslagstiftning som är tillämplig på innehavaren samt det automatiska mottagningsbeviset för begäran om sådana intyg, i vilket datum för utfärdande och uppgifterna i begäran anges,
 - b) vilka faktorer som ska styrkas innan intygen kan utfärdas, dras tillbaka eller rättas,
 - c) den utfärdande institutionens tillbakadragande eller rättelse av intygen i enlighet med det förfarande som fastställs i tillämpningsförordningen.
2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 88c.2.

Artikel 88c

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.”

39. Artikel 91 ska ersättas med följande:

”Artikel 91

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 maj 2010.

Utan hinder av andra stycket ska följande tillämpningsdatum gälla:

- 1) Följande bestämmelser, i den lydelse som var i kraft från och med den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska tillämpas från och med det datumet:
 - a) Artikel 11.5

- b) Artikel 50.2
 - c) Artikel 72 ea
 - d) Artiklarna 75a och 86
 - e) Artikel 87a.2
 - f) Artiklarna 87b, 88, 88a, 88b och 88c
 - g) Bilagorna I, II, III, IV, VI, VIII, IX, X och XI.
- 2) Följande bestämmelser, i den lydelse som var i kraft från och med den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska tillämpas från och med den ... [24 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande]:
- a) Artikel 1 leden i l ii, va i, va ia och vb
 - b) Artikel 3.1 a
 - c) Artikel 9.1
 - d) Artikel 11.2
 - e) Artikel 12
 - f) Artikel 13.4a och 13.5
 - g) Artikel 19.1
 - h) Artikel 20.1
 - i) Artikel 30
 - j) Artikel 32.3

- k) Artiklarna 33a, 34, 60a, 61, 62 och 63
- l) Artikel 64.1 c och 64.3
- m) Artiklarna 64a, 65 och 65a
- n) Artikel 68.2 och 68.2a
- o) Artikel 68b
- p) Bilagorna XII och XIII.

Utan hinder av tredje stycket i denna artikel, när det gäller personer beträffande vilka Luxemburg var behörig medlemsstat under deras senaste arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, ska artiklarna 65, 65a och 86, i den lydelse som var i kraft före den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], tillämpas till och med den ... [fem år efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande].

Luxemburg får anmäla till kommissionen att det är nödvändigt att förlänga den tidsperiod som avses i fjärde stycket fram till och med den ... [sju år efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande]. En sådan anmälan om förlängning ska göras i skälig tid före utgången av den tidsperiod som avses i fjärde stycket. Anmälan ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.”

40. Bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 987/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Följande skäl ska införas:

”(12a) Vid identifieringen av ett företags säte eller verksamhetsställe, om en person utövar verksamhet i två eller flera medlemsstater, bör en rad faktorer beaktas för att fastställa var företagets väsentliga beslut fattas och var de centrala administrativa funktionerna utförs. Exempel på sådana faktorer är företagets omsättning, var dess bolagsstämmor hålls och verksamhetens stadigvarande karaktär. Förteckningen över exempel på faktorer är inte uttömmande och andra faktorer kan vara relevanta för att fastställa var ett företag har sitt säte eller verksamhetsställe, inom ramen för en övergripande bedömning, varvid vederbörlig vikt ska fästas vid varje relevant faktor beroende på omständigheterna i det enskilda fallet.”

2. Följande skäl ska införas:

”(13a) Om en anställd eller egenföretagare utövar verksamhet i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten enligt artikel 12 i grundförordningen, bör den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig underrättas om detta i förväg, och det bör göras en begäran om ett intyg enligt artikel 19.2 i den här förordningen. Om de behöriga institutionerna underrättas innan verksamheten påbörjas kan de i förväg bedöma de berörda personernas situation och från början säkerställa ett korrekt fastställande och en korrekt tillämpning av den lagstiftning om social trygghet som är tillämplig, enligt avdelning II i grundförordningen, vilket därmed underlättar arbetstagares utövande av den fria rörligheten och friheten att tillhandahålla tjänster och ökar rättssäkerheten när det gäller den berörda personens socialförsäkringsskydd. Det möjliggör också bättre samordning mellan nationella myndigheter, inbegripet planeringen av kontroller. Om det är motiverat på grundval av verksamhetens art eller varaktighet är det lämpligt att föreskriva att tillhandahållandet av sådan förhandsinformation, och särskilt skyldigheten att begära ett sådant intyg, inte bör gälla affärsresor eller verksamheter som sammanlagt varar högst tre på varandra följande arbetsdagar inom en period på 30 på varandra följande dagar.

(13b) Verksamhet inom byggsektorn har särdrag som skiljer den från verksamhet inom andra ekonomiska sektorer. Det stora antalet utstationerade arbetstagare inom byggsektorn står för en stor andel av de PDA1-intyg som utfärdas enligt artikel 12 i grundförordningen, och tillgängliga analyser visar att bedrägerier, oriktigheter eller otillbörliga metoder ofta upptäcks i samband med denna verksamhet. Tillgängliga uppgifter visar också att både antalet olycksfall i arbetet, inklusive dödsolyckor, och frekvensen för olycksfall i arbetet är särskilt hög inom byggsektorn. Kombinationen av dessa särdrag innebär att om man undantar verksamhet inom byggsektorn från skyldigheten att i förväg informera den behöriga institutionen och begära intyget om tillämplig lagstiftning, när det gäller verksamhet som varar högst tre dagar, skulle det kunna äventyra uppnåendet av de mål som eftersträvas med grundförordningen och denna förordning. Att upprätthålla denna skyldighet för verksamhet inom byggsektorn bidrar dessutom till det tillsynsarbete som utförs av nationella yrkesinspektioner eller andra behöriga myndigheter, vilka kommer att dra nytta av de uppgifter som genereras för att utföra riskbedömningar och effektivt upptäcka bedrägliga eller otillbörliga metoder.

- (13c) För att säkerställa en korrekt tillämpning av denna förordning är det av yttersta vikt att säkerställa efterlevnad av kravet på att på förhand informera den behöriga institutionen och att begära intyget om tillämplig lagstiftning. I detta syfte får medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt, vidta proportionella åtgärder mot arbetsgivaren eller, när det gäller en person som inte arbetar som anställd, mot den berörda personen för underlåtenhet att uppfylla dessa skyldigheter.
- (13d) För att stödja arbetssökande när de söker arbete, bör medlemsstaterna, med beaktande av förhållandena i gränsregioner, uppmana medlemmar och partner i europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) att delta i särskilda samarbets- och tjänstestrukturer samt säkerställa att arbetssökande som är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten har tillgång till de stödtjänster som tillhandahålls i gränsregioner.
- (13e) Om en arbetslös person som får arbetslöshetsförmåner beslutar att bege sig till en annan medlemsstat för att söka arbete där, bör den medlemsstat som betalar ut förmånerna och den medlemsstat dit personen beger sig för att söka arbete informera den berörda personen om de stödtjänster som Eures tillhandahåller, bland annat via dess portal, och om möjligheten att registrera sig hos Eures för att öka sina möjligheter att hitta arbete i den andra medlemsstaten. Den medlemsstat som betalar ut förmånerna får överväga att ge den berörda personen vägledning för registrering hos Eures.”

3. Följande skäl ska införas:

”(18a) Vissa särskilda regler och förfaranden krävs för återbetalning av kostnader för förmåner som uppstått för en bosättningsmedlemsstat om de berörda personerna är försäkrade i en annan medlemsstat. Medlemsstater som begär återbetalning för vårdförmåner på grundval av fasta belopp bör meddela de genomsnittliga årskostnaderna per person inom utsatt tidsfrist för att återbetalning ska kunna ske så snabbt som möjligt.”

4. Skäl 19 ska ersättas med följande:

”(19) Förfarandena mellan institutionerna vid ömsesidigt bistånd i fråga om indrivning av fordringar som rör social trygghet bör stärkas i syfte att säkerställa att indrivningen blir effektivare och att systemen för social trygghet fungerar smidigt. Effektiv indrivning är också ett medel för att hindra och angripa missbruk och bedrägerier och för att säkerställa de sociala systemens hållbarhet. Detta innebär att nya förfaranden måste antas med utgångspunkt från ett antal befintliga bestämmelser i rådets direktiv 2010/24/EU*, särskilt genom antagande av ett enhetligt instrument för verkställighet och antagande av standardförfaranden för begäran av ömsesidigt bistånd och delgivning av dokument och åtgärder för indrivning av fordringar som rör social trygghet.

* Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj>)”.

5. Följande skäl ska läggas till:

- ”(25) Åtgärder för att förhindra bedrägerier och felaktigheter är en del av ett korrekt genomförande av förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning. För rättssäkerhetens skull innehåller därför den här förordningen en klar rättslig grund som tillåter de behöriga institutionerna att utbyta personuppgifter med relevanta myndigheter i övriga medlemsstater med avseende på personer vars rättigheter och skyldigheter enligt förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning redan har fastställts eller på vilka de förordningarna är tillämpliga, i syfte att förhindra eller identifiera bedrägerier och felaktigheter som en del av ett pågående korrekt genomförande av dessa förordningar. Det är också nödvändigt att säkerställa att sådana utbyten sker i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679*. I syfte att bekämpa bedrägerier och felaktigheter och för att förse rörliga medborgare med tillförlitliga och effektiva tjänster måste förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning dessutom tillhandahålla en klar rättslig grund för medlemsstaternas utbyte av uppgifter med varandra, antingen på individuell nivå i fråga om enskilda fall eller på allmän nivå med matchning av uppgifter.
- (26) För att skydda berörda personers rättigheter bör medlemsstaterna säkerställa att alla förfrågningar om uppgifter och svar är nödvändiga och proportionella för ett korrekt genomförande av förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning.

-
- * Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”

6. I artikel 1.2 ska följande led införas:

- ”ea) *bedrägeri*: varje uppsåtlig handling eller varje uppsåtlig underlåtenhet i syfte att få sociala trygghetsförmåner eller att undvika att betala avgifter för social trygghet i strid med lagstiftningen i den berörda medlemsstaten, med grundförordningen eller med tillämpningsförordningen.
- eb) *affärsresa*: tillfälligt arbete som anställd eller tillfällig verksamhet som egenföretagare, som är tidsbegränsat, respektive tidsbegränsad, och som har samband med arbetsgivarens eller, när det gäller egenföretagare, den berörda personens affärsintressen, med undantag för tillhandahållande av tjänster eller leverans av varor, men som inbegriper att närvara vid affärsmöten, kulturella och vetenskapliga evenemang, konferenser och seminarier, t.ex. sådana som rör akademisk forskning, eller att få utbildning.”

7. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

”a) Följande punkt ska införas:

”2a. Institutionerna ska också utbyta uppgifter som är nödvändiga för att upptäcka förändrade omständigheter som är relevanta för sådana rättigheter och skyldigheter för de personer som omfattas av grundförordningen samt för att upptäcka felaktigheter i de uppgifter på vilka dessa rättigheter grundar sig. Dessa uppgifter får verifieras genom att de jämförs med de uppgifter som institutionen i den andra berörda medlemsstaten förfogar över, med hjälp av elektroniska medel för uppgiftsutbyte eller tillgång till den andra institutionens databas. Sådan kontroll får avse enskilda fall eller får användas för att jämföra uppgifter om flera personer samtidigt. Varje begäran om uppgifter och alla svar på denna begäran måste vara nödvändiga och proportionerliga.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”5. Administrativa kommissionen ska upprätta en vägledande förteckning över de typer av uppgifter som är föremål för utbyte av uppgifter enligt punkt 2a. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen på lämpligt sätt.

6. Utbyte av uppgifter enligt punkt 2a ska uppfylla kraven i förordning (EU) 2016/679 i enlighet med artikel 77 i grundförordningen. Administrativa kommissionen ska vid behov fastställa vilka enheter som har rätt att utföra sådana utbyten.

Alla beslut som fattas på grundval av de uppgifter som härrör från sådana uppgiftsutbyten ska grundas på tillräcklig bevisning och ska vara föremål för effektiva rättsmedel.”

8. Artikel 3.3 ska utgå.

9. Artikel 5.2, 5.3 och 5.4 ska ersättas med följande:

”2. Institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen ska utan dröjsmål underrätta den utfärdande institutionen om några obligatoriska uppgifter inte har lämnats. Den utfärdande institutionen ska antingen rätta handlingen så snart som möjligt eller bekräfta att villkoren för att utfärda handlingen inte är uppfyllda. Om de obligatoriska uppgifter som saknas inte lämnas in inom 30 arbetsdagar får institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen gå vidare som om handlingen aldrig hade utfärdats. Den institutionen ska i så fall underrätta den utfärdande institutionen om detta.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19a ska institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen, om det råder tvivel om att handlingen är giltig eller om att de faktiska omständigheter som ligger till grund för handlingen är korrekta, vända sig till den utfärdande institutionen och begära nödvändiga förtydliganden och, i förekommande fall, att handlingen ska dras tillbaka eller rättas. Den utfärdande institutionen ska ompröva grunderna för utfärdandet av handlingen och vid behov dra tillbaka eller rätta den.
4. Om det råder tvivel om de uppgifter som lämnats av de berörda personerna, om att en handling eller ett styrkande underlag är giltigt eller om att de faktiska omständigheter som ligger till grund för handlingen är korrekta, ska den berörda institutionen på begäran av den behöriga institutionen kontrollera uppgifterna eller handlingen, så långt detta är möjligt.
5. Om de berörda institutionerna inte kommer överens, får de behöriga myndigheterna hänskjuta frågan till administrativa kommissionen tidigast en månad efter den dag då begäran lämnades av den institution som tog emot handlingen. Administrativa kommissionen ska försöka jämka samman ståndpunkterna inom sex månader från det att ärendet hänsköts till den.

För att försöka jämka samman de olika ståndpunkterna får administrativa kommissionen enligt artikel 72 a i grundförordningen anta ett beslut om tolkningen av de relevanta bestämmelserna i grundförordningen eller tillämpningsförordningen. De behöriga myndigheterna och de berörda institutionerna ska vidta de åtgärder som krävs för att tillämpa ett sådant beslut, utan att det påverkar myndigheters, institutioners och berörda personers rätt att anlita de förfaranden och domstolar som föreskrivs i medlemsstaternas lagstiftning, i tillämpningsförordningen eller i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.”

10. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artikel 12.1 i grundförordningen avses med ”en person som arbetar som anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet i den medlemsstaten, och som av den arbetsgivaren sänds ut till en annan medlemsstat” bl.a. en person som anställs i syfte att sändas ut till en annan medlemsstat, under förutsättning att den berörda personen under en period av minst tre månader, omedelbart innan denne tillträder anställningen, redan har omfattats av lagstiftningen i den medlemsstat där arbetsgivaren är etablerad.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Om en person har arbetat som anställd eller bedrivit verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat enligt artikel 12.1 eller 12.2 i grundförordningen under totalt 24 månader, med avbrott på högst två månader, ska artikel 12.1 eller 12.2 i grundförordningen inte tillämpas på den personen med avseende på den medlemsstaten förrän tidigast två månader efter utgången av den föregående perioden av arbete eller verksamhet där. Under vissa omständigheter får undantag beviljas enligt artikel 16.1 i grundförordningen.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Vid tillämpningen av artikel 12.2 i grundförordningen ska uttrycket "en person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare" avse en person som stadigvarande bedriver omfattande verksamhet på territoriet i den medlemsstat där personen är etablerad. Denna person måste framför allt redan ha bedrivit sin verksamhet under en period av minst tre månader före den dag då han eller hon önskar utnyttja bestämmelserna i den artikeln och måste, under varje period av tillfällig verksamhet i en annan medlemsstat, fortsätta att i den medlemsstat där han eller hon är etablerad uppfylla kraven för att få bedriva sin verksamhet i syfte att kunna återuppta denna vid återkomsten.”

d) Punkt 5 a ska ersättas med följande:

”5a. Vid tillämpning av avdelning II i grundförordningen ska ”säte eller verksamhetsställe” avse det säte eller verksamhetsställe där företagets väsentliga beslut fattas och där dess centrala administrativa funktioner utförs.

Identifieringen av det säte eller verksamhetsställe som är relevant för att fastställa tillämplig lagstiftning ska ske inom ramen för en övergripande bedömning, på grundval av faktorer som är relevanta för ärendet, varvid vederbörlig vikt ska fästas vid varje relevant faktor beroende på omständigheterna i det enskilda fallet. Administrativa kommissionen ska ange detaljerade arrangemang för detta.”.

e) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Fastställandet av tillämplig lagstiftning enligt artikel 13 i grundförordningen ska gälla i högst 24 månader, med beaktande av den situation som kan förväntas uppstå under de följande tolv kalendermånaderna.

När perioden på 24 månader har löpt ut ska frågan om tillämplig lagstiftning utvärderas på nytt med hänsyn till den berörda personens situation.”

f) Följande punkt ska läggas till:

”12. Vid tillämpning av artikel 13 i grundförordningen vad gäller en person som är bosatt utanför unionens territorium och arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater, ska bestämmelserna i grundförordningen och tillämpningsförordningen om fastställandet av tillämplig lagstiftning gälla i tillämpliga delar, under förutsättning att personen anses vara bosatt i den medlemsstat där han eller hon utövar den största delen av sin verksamhet uttryckt i arbetstid inom unionens territorium.”

11. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Förfaranden vid tillämpningen av artiklarna 11.3 b och d,

11.4 och 12 i grundförordningen

(om information till de berörda institutionerna)

1. Om en person, enligt artikel 12 i grundförordningen, arbetar som anställd eller utövar verksamhet i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten enligt avdelning II i grundförordningen, ska arbetsgivaren eller – när det gäller en person som inte arbetar som anställd – den berörda personen själv informera den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig om detta innan anställningen eller verksamheten inleds och ska begära det intyg som avses i artikel 19.2 i tillämpningsförordningen.

- 1a. När den behöriga institutionen har mottagit den begäran som avses i punkt 1 ska den utfärda ett intyg om vilken lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen. Om intyget inte utfärdas omedelbart ska den utfärda ett automatiskt mottagningsbevis avseende begäran, vilket ska utgöra bevis för att den behöriga institutionen har informerats i enlighet med punkt 1. Den behöriga institutionen ska utan dröjsmål ge den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där personen arbetar som anställd eller verksamheten utövas tillgång till relevant information om vilken lagstiftning som är tillämplig på den personen eller, om informationen ännu inte finns tillgänglig, information om mottagningsbeviset.
- 1b. Punkterna 1 och 1a ska inte tillämpas på affärsresor.
- Dessutom ska punkterna 1 och 1a, med undantag för anställning eller verksamhet inom byggsektorn enligt definitionen i bilaga 6, inte tillämpas på verksamhet som varar högst tre på varandra följande arbetsdagar inom en period av 30 på varandra följande dagar.
- 1c. I situationer som omfattas av artikel 12 i grundförordningen, där inget intyg enligt artikel 19.2 i tillämpningsförordningen har utfärdats, ska arbetsgivaren eller, när det gäller en egenföretagare, den berörda personen, på begäran av den behöriga institutionen i den medlemsstat där personen arbetar som anställd eller verksamheten utövas, tillhandahålla antingen det mottagningsbevis som avses i punkt 1a i den här artikeln eller bevis som visar att anställningen eller verksamheten omfattas av ett undantag enligt punkt 1b i den här artikeln.

Arbetsgivare ska vara fortsatt ansvariga för att tillhandahålla nödvändiga bevis och förse personer som arbetar som anställda i en annan medlemsstat med relevanta styrkande handlingar för detta ändamål. Sådana bevis får tillhandahållas i pappersform eller i elektronisk form.

- 1d. Om den behöriga institutionen i den medlemsstat där personen arbetar som anställd eller verksamheten utövas tvivlar på de uppgifter som lämnats av arbetsgivaren eller den berörda personen, på att en handling eller ett styrkande bevis är giltigt eller på att de faktiska omständigheter som ligger till grund för handlingen är korrekta, får den institutionen begära ytterligare uppgifter från den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig. Artiklarna 19a, 20.3 och 4 ska tillämpas.
2. Om en person som omfattas av artikel 11.3 b eller d i grundförordningen arbetar som anställd eller utövar verksamhet i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten ska arbetsgivaren eller – när det gäller en person som inte arbetar som anställd – den berörda personen själv underrätta den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig om detta, när så är möjligt innan anställningen eller verksamheten inleds. Den institutionen ska utan dröjsmål göra information om vilken lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen tillgänglig för personen och den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där personen arbetar som anställd eller verksamheten utövas. Punkt 1b i den här artikeln ska gälla i tillämpliga delar.

3. En arbetsgivare, i den mening som avses i artikel 11.4 i grundförordningen, som har en anställd ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagg ska, när så är möjligt i förväg underrätta den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig enligt artikel 11.4 andra meningen i grundförordningen om detta. Den institutionen ska utan dröjsmål göra information om den lagstiftning som enligt artikel 11.4 i grundförordningen är tillämplig på den berörda personen tillgänglig för den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars flagg förs av det fartyg på vilket arbetstagaren arbetar som anställd.”

12. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

- ”1. En person som arbetar som anställd eller utövar verksamhet i två eller flera medlemsstater ska informera den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat om detta. Denna information får även tillhandahållas av arbetsgivaren för personens räkning.
2. Den utsedda institutionen på bosättningsorten ska, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och artikel 14 i tillämpningsförordningen, utan dröjsmål fastställa vilken lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen. Om denna institution fastställer att lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten är tillämplig, ska den underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där verksamhet utövas eller där arbetsgivaren är belägen om sitt beslut om tillämplig lagstiftning.

3. Om den utsedda institutionen på bosättningsorten fastställer att lagstiftningen i en annan medlemsstat är tillämplig, ska beslutet vara provisoriskt och institutionen ska utan dröjsmål underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där verksamheten utövas eller där arbetsgivaren är belägen om det provisoriska beslutet om tillämplig lagstiftning. Det provisoriska beslutet ska bli slutgiltigt två månader efter det att de institutioner som utsetts av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna underrättats, såvida inte minst en av dessa institutioner senast vid utgången av denna tvåmånadersperiod underrättar den utsedda institutionen på bosättningsorten om att den ännu inte kan godkänna det provisoriska beslutet eller om att den har en avvikande åsikt.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

- ”5. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning, antingen provisoriskt eller slutgiltigt, har fastställts vara tillämplig ska utan dröjsmål underrätta den berörda personen och personens arbetsgivare om beslutet.”

13. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. På begäran av den berörda personen eller av arbetsgivaren, ska den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig enligt avdelning II i grundförordningen, utfärda ett intyg om att sådan lagstiftning är tillämplig och, i förekommande fall, ange till och med vilken dag och på vilka villkor. Intyget ska utfärdas i standardiserad form.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. När en institution blir ombeds att utfärda ett intyg enligt punkt 2 ska den göra en grundlig bedömning av relevanta fakta för tillämpningen av bestämmelserna i avdelning II i grundförordningen och bekräfta att informationen i intyget är korrekt.”

14. Följande artikel ska införas:

”Artikel 19a

Samarbete vid tvivel om handlingars giltighet vad gäller tillämplig lagstiftning

1. Utan hinder av artikel 5, om det råder tvivel om att en handling som styrker en persons situation vid tillämpningen av tillämplig lagstiftning är giltig eller om att de faktiska omständigheter som ligger till grund för handlingen är korrekta, ska institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen vända sig till den utfärdande institutionen och begära nödvändiga förtydliganden och, i förekommande fall, att handlingen ska dras tillbaka eller rättas. Den begärande institutionen ska motivera begäran och tillhandahålla de relevanta styrkande handlingar som låg till grund för begäran.
2. Den utfärdande institutionen ska, när den tar emot en sådan begäran, ompröva de grunder som handlingen utfärdades på och, om ett fel upptäcks, dra tillbaka eller rätta handlingen inom 30 arbetsdagar från det att begäran togs emot. Tillbakadragandet eller rättelsen ska ha retroaktiv verkan. Om det finns en risk för ett oproportionerligt resultat, och särskilt för förlust av ställning som försäkrad person under hela eller delar av den relevanta perioden i samtliga berörda medlemsstater, ska medlemsstaterna emellertid överväga att tillämpa artikel 16 i grundförordningen. Om den utfärdande institutionen utifrån tillgängliga bevis anser att det inte råder något tvivel om att den sökande har gjort sig skyldig till bedrägeri i fråga om handlingen, ska den dra tillbaka eller rätta handlingen utan dröjsmål, med retroaktiv verkan.

3. Om den utfärdande institutionen, efter att ha omprövat grunderna för utfärdandet av handlingen, inte kan upptäcka några fel, ska den vidarebefordra alla tillgängliga bevis till den begärande institutionen inom 30 arbetsdagar från mottagandet av begäran. I brådslande fall, där skälen till ärendets brådslande natur klart anges och motiveras i begäran, ska bevisen vidarebefordras inom tio arbetsdagar från mottagandet av begäran, inbegripet i fall där den utfärdande institutionen inte har avslutat sina överläggningar enligt punkt 2.
4. Om den begärande institutionen, efter att ha mottagit de tillgängliga bevisen, fortfarande tvivlar på att handlingen är giltig, på att de faktiska omständigheter som ligger till grund för de uppgifter som anges i handlingen är korrekta eller på att de uppgifter som legat till grund för handlingens utfärdande är korrekta, får den lägga fram bevis för detta och lämna in en ny begäran om förtydligande och i förekommande fall om att den utfärdande institutionen ska dra tillbaka eller rätta handlingen i enlighet med det förfarande och de tidsramar som anges i denna artikel.
5. Om den mottagande institutionen fortsätter att tvivla och ingen överenskommelse mellan de berörda institutionerna nås, ska artikel 5.5 tillämpas.”

15. I artikel 20 ska följande punkter läggas till:

- ”3. Vid tillämpningen av avdelning II i grundförordningen ska medlemsstaternas institutioner, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19a i tillämpningsförordningen, besvara frågor från övriga medlemsstaters institutioner inom 35 arbetsdagar från mottagandet av begäran.
4. Om en person arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat utan ett intyg som avses i artikel 19.2 i tillämpningsförordningen, såvida inget intyg krävs enligt artikel 15 i tillämpningsförordningen, får den berörda institutionen i den andra medlemsstaten begära information om vilken lagstiftning som är tillämplig på den personen från institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning vid första påseendet är tillämplig.

Om den anmodade institutionen inte svarar inom 35 arbetsdagar från mottagandet av begäran får den begärande institutionen gå vidare som om inget intyg hade utfärdats och ska då informera den anmodade institutionen om detta. Om intyget senare utfärdas av den anmodade institutionen ska intyget, i lämpliga fall, ha retroaktiv verkan.”

16. I avdelning III ska rubriken till kapitel 1 ersättas med följande:

”Förmåner vid sjukdom, förmåner vid långvarigt vårdbehov, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner”.

17. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artikel 19 i grundförordningen ska den försäkrade personen tillhandahålla vårdgivaren eller givaren av långvarig vård i vistelsemedlemsstaten en handling som utfärdats av den behöriga institutionen, i vilken det anges att personen har rätt till vårdförmåner. Om den försäkrade personen inte har en sådan handling ska institutionen på vistelseorten, på begäran eller om det av andra skäl är nödvändigt, vända sig till den behöriga institutionen för att erhålla handlingen.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De vårdförmåner som avses i artikel 19.1 i grundförordningen ska avse de vårdförmåner som utges i vistelsemedlemsstaten, i enlighet med dess lagstiftning, och som av medicinska skäl, eller till följd av långvarigt vårdbehov, är nödvändiga för att den försäkrade personen inte ska vara tvungen att före slutet av sin planerade vistelse återvända till den behöriga medlemsstaten för att få den nödvändiga behandlingen eller de nödvändiga förmånerna vid långvarigt vårdbehov.”

18. Artikel 26.4 ska ersättas med följande:

”4. Den behöriga institutionen ska när som helst under förfarandet för beviljande av tillståndet ha rätt att kräva att den försäkrade personen undersöks av en läkare eller kvalificerad person som institutionen själv väljer, i enlighet med nationell rätt eller praxis, i bosättnings- eller vistelsemedlemsstaten.”

19. Artikel 31.2 ska ersättas med följande:

”2. Den behöriga institutionen ska även informera institutionen på bosättnings- eller vistelseorten om utbetalning av kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov, om det i den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar föreskrivs förmåner vid långvarigt vårdbehov, vilka ingår i den förteckning som avses i artikel 33a.1 i grundförordningen.”

20. Artikel 32.1 ska ersättas med följande:

”1. Om en person eller en grupp av personer på begäran har undantagits från obligatorisk sjukförsäkring eller försäkring för långvarig vård och därmed inte omfattas av ett system för sjukförsäkring eller försäkring för långvarig vård på vilket grundförordningen är tillämplig, ska inte institutionen i en annan medlemsstat, uteslutande på grund av detta undantag, bli ansvarig för att bära kostnaderna för vård- eller kontantförmåner till sådana personer eller en familjemedlem enligt avdelning III kapitel 1 i grundförordningen.”

21. Artikel 43.3 ska ersättas med följande:

”3. Institutionen i varje medlemsstat ska, i enlighet med dess tillämpliga lagstiftning, beräkna de belopp som ska betalas som svarar mot de perioder av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som enligt artikel 53.3 c i grundförordningen inte omfattas av en annan medlemsstats bestämmelser om indragning, minskning eller innehållande.”.

22. Artikel 54.1 ska ersättas med följande:

”1. Artikel 12.1 i tillämpningsförordningen ska även gälla för artikel 60a i grundförordningen. Utan att de berörda institutionernas underliggande skyldigheter åsidosätts får den berörda personen till den behöriga institutionen lämna en handling som har utfärdats av institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning denne omfattades av under sin senaste period av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, vilken anger de perioder som fullgjorts enligt den lagstiftningen.”

23. Följande artikel ska införas:

”Artikel 54a

Förfarande vid tillämpning av artikel 61.2 i grundförordningen

1. Vid den situation som avses i artikel 61.2 i grundförordningen ska den arbetslösa personen registrera sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen i medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden av verksamhet som egenföretagare och lämna in en ansökan om förmåner till institutionen i den medlemsstaten. Om ansökan lämnas in till institutionen i den medlemsstat som avses i artikel 61.2 i grundförordningen ska denna institution omedelbart vidarebefordra ansökan till institutionen i medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden av verksamhet som egenföretagare för handläggning. Det datum då den ursprungliga ansökan lämnades in ska gälla för alla berörda institutioner.

2. Efter det att institutionen, i medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden av verksamhet som egenföretagare, har behandlat ansökan ska den – om det fastställs att den arbetslösa personen inte uppfyller de villkor för sammanläggning som avses i artikel 61.1 i grundförordningen och det framgår av de uppgifter som den förfogar över att den arbetslösa personen har fullgjort den period som krävs för att ha rätt till förmåner enligt artikel 61.2 i grundförordningen – omedelbart översända en handling till institutionen i den medlemsstat som avses i den bestämmelsen. Om det inte är uppenbart att den arbetslösa personen har fullgjort den period som krävs för att ha rätt till förmåner enligt artikel 61.2 i grundförordningen, ska institutionen i medlemsstaten för den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden av verksamhet som egenföretagare kontakta institutionen i den medlemsstat som avses i den bestämmelsen innan den översänder handlingen för att fastställa om den period som anges däri fullgjordes i den medlemsstaten.
3. Den handling som avses i punkt 2 ska innehålla de uppgifter om den arbetslösa personens situation som krävs. Administrativa kommissionen ska fastställa handlingens format och innehåll.”.

24. Artikel 55 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För att omfattas av artikel 64, 64a.2 eller 65.4 i grundförordningen ska en arbetslös person som beger sig till en annan medlemsstat före avresan underrätta den behöriga institutionen och begära en handling som styrker att han eller hon fortfarande har rätt till förmåner enligt de villkor som anges i artikel 64.1 b i grundförordningen.”

b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Institutionen i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig ska omedelbart översända en handling till den behöriga institutionen med uppgift om vilken dag personen registrerades hos arbetsförmedlingen och om personens nya adress.

Om det under den tid som den arbetslösa personen fortsätter att ha rätt till förmåner inträffar något som sannolikt kan påverka rätten till förmåner, ska institutionen i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig omedelbart översända en handling med relevanta uppgifter till den behöriga institutionen och till den berörda personen.

Institutionen i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig ska tillhandahålla relevanta uppgifter varje månad till den behöriga medlemsstaten om uppföljningen av den arbetslösa personens situation och särskilt ange om personen fortfarande är registrerad hos arbetsförmedlingen och följer de organiserade förfarandena för kontroll och för aktivitet eller arbetsförmedling.

5. Institutionen i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har begett sig ska företa eller låta företa kontroller som om det gällde en arbetslös person med rätt till förmåner enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar. Vid behov ska den omedelbart underrätta den behöriga institutionen om det uppstår omständigheter som kan påverka den arbetslösa personens rätt till förmåner, såsom återupptagande av arbete.”

c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

- ”7. Punkterna 2–6 i denna artikel ska även tillämpas på situationer som omfattas av artikel 64a.1 i grundförordningen.”

25. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”-1. Den behöriga institutionen ska informera helt arbetslösa personer som avses i artiklarna 65.1, 65.2 tredje stycket och 65.3 i grundförordningen om deras rättigheter och skyldigheter och förse dem med handlingar som innehåller alla nödvändiga uppgifter avseende mottagandet av arbetslöshetsförmåner i enlighet med den relevanta lagstiftningen. De berörda institutionerna ska förse varandra med den information som behövs för att underlätta arbetssökandet för arbetslösa personer som är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten och informera varandra om tillämpliga kontrollförfaranden och villkor samt om den arbetsförmedling som dessa personer ska ställa sig till förfogande för. Bosättningsmedlemsstatens institution ska, på den behöriga myndighetens begäran, omedelbart underrätta den behöriga myndigheten om alla omständigheter som den känner till och som kan påverka rätten till förmåner, särskilt om en helt arbetslös person har blivit anställd eller egenföretagare i bosättningsmedlemsstaten.”

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När en arbetslös person, enligt artikel 65.6 i grundförordningen, beslutar att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat som inte utger förmånerna genom att registrera sig som arbetssökande där, utöver i den medlemsstat som utger förmånerna, ska personen underrätta institutionen och arbetsförmedlingen i den medlemsstat som utger förmånerna.

På begäran av arbetsförmedlingen i den medlemsstat som inte utger förmånerna, ska arbetsförmedlingen i den medlemsstat som utger förmånerna överlämna relevanta uppgifter om den arbetslösa personens registrering och arbetssökande.

Arbetsförmedlingen i den medlemsstat som inte utger förmånerna ska också, på den behöriga institutionens begäran, omedelbart underrätta den behöriga institutionen om alla omständigheter som den känner till och som kan påverka rätten till förmåner, särskilt om den helt arbetslösa personen har blivit anställd eller egenföretagare i bosättningsmedlemsstaten.”

c) Punkt 3 ska utgå.

26. Följande artikel ska införas:

”Artikel 56a

Stärkta stöd- och samarbetsåtgärder för arbetslösa som var bosatta i en annan medlemsstat än i den behöriga medlemsstaten

1. De behöriga myndigheterna eller de behöriga institutionerna i två eller flera medlemsstater ska samarbeta och får komma överens om särskilda förfaranden och tidsfrister när det gäller uppföljningen av den arbetslösa personens situation, och andra åtgärder som syftar till att underlätta arbetssökandet för arbetslösa personer som är bosatta i en annan medlemsstat än i den behöriga medlemsstaten.
2. De berörda medlemsstaterna ska säkerställa att de arbetslösa personer som avses i artikel 65 i grundförordningen, på deras respektive territorier, har tillgång till det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) och till stödtjänster i gränsöverskridande regioner, i förekommande fall, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 av den 13 april 2016 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013 (EUT L 107, 22.4.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/589/oj>).”

27. I artikel 57 ska rubriken ersättas med följande:

”Bestämmelser om tillämpningen av artiklarna 60a, 61, 62, 64 och 65 i grundförordningen rörande personer som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda”

28. I artikel 64.1 ska första strecksatsen ersättas med följande:

”– Index ($i = 1, 2, 3$ och 4) motsvarar de fyra åldersgrupperna vid beräkningen av de fasta beloppen enligt följande:

$i = 1$: personer under 65 år.

$i = 2$: personer mellan 65 och 74 år.

$i = 3$: personer mellan 75 och 84 år.

$i = 4$: personer som är 85 år eller äldre.”

29. Artikel 65 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Meddelande om genomsnittliga årskostnader

1. Den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp ett bestämt år ska meddelas revisionskommittén senast vid utgången av det andra året efter det år uppgifterna avser.

2. De genomsnittliga årskostnader som meddelats enligt punkt 1 ska varje år offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* efter godkännande av administrativa kommissionen.
3. Om en medlemsstat inte kan meddela de genomsnittliga årskostnaderna för ett visst år inom den tidsfrist som avses i punkt 1 ska den inom samma tidsfrist begära tillstånd av administrativa kommissionen och revisionskommittén att få använda de genomsnittliga årskostnader för den medlemsstaten som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* för året som föregår det specifika år för vilket meddelande saknas. När en medlemsstat begär ett sådant tillstånd ska den förklara varför den inte kan meddela de genomsnittliga årskostnaderna för året i fråga. Om administrativa kommissionen, med beaktande av revisionskommitténs yttrande, godkänner medlemsstatens begäran, ska de genomsnittliga årskostnaderna för året som föregår det år för vilket meddelande saknas åter offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
4. Tillstånd enligt punkt 3 får inte beviljas för två på varandra följande år.”.

30. Artikel 66.2 ska ersättas med följande:

”2. De återbetalningar mellan medlemsstaternas institutioner som anges i artiklarna 35 och 41 i grundförordningen ska göras genom förbindelseorganet. Det får finnas ett särskilt förbindelseorgan för återbetalningar enligt artiklarna 35 och 41 i grundförordningen. Ömsesidiga fordringar får kvittas mellan förbindelseorganen.”

31. Artikel 67 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Med avseende på artikel 6.5 andra stycket och artikel 73.2 i tillämpningsförordningen ska den period som anges i punkterna 1 och 2 i den här artikeln inte börja löpa innan behörig institution har fastställts.”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Revisionskommittén ska underlätta det slutgiltiga avslutandet av räkenskaperna om tvisten inte kan biläggas inom den tid som anges i punkt 6 och ska, efter motiverad begäran från någon av parterna, lämna ett yttrande om tvisten inom nio månader efter den månad under vilken ärendet hänsköts till kommittén.”

32. Artikel 68.2 ska ersättas med följande:

”2. Räntan ska beräknas på grundval av den referensränta som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner plus två procentenheter. Den referensränta som gäller den första dagen i den månad då förfallodagen infaller ska tillämpas.”

33. Artikel 70 ska utgå.

34. Artikel 72.1 ska ersättas med följande:

”1. Om inte annat föreskrivs i artikel 73 i tillämpningsförfordningen får en medlemsstats institution om den felaktigt har betalat ut förmåner till en person, enligt de villkor och begränsningar som gäller enligt den lagstiftning som den tillämpar, begära att institutionen i varje annan medlemsstat som är ansvarig för att betala ut förmåner till denna person drar av det felaktiga beloppet från fordringar som personen i fråga har eller från löpande utbetalningar till personen i fråga, oavsett från vilken gren av trygghetssystemen som förmånen utbetalas. Institutionen i den sistnämnda medlemsstaten ska dra av beloppet i fråga enligt de villkor och begränsningar som gäller för en sådan avräkning enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, som om den själv hade betalat ut för höga belopp, och överföra det avdragna beloppet till den institution som felaktigt betalat ut förmåner.”

35. Artikel 73 ska ersättas med följande:

”Artikel 73

Reglering av felaktiga kontantförmåner

och vårdförmåner och avgifter

i fall av en retroaktiv ändring av tillämplig lagstiftning

eller andra situationer där en institution inte var behörig

1. Vid retroaktiv ändring av tillämplig lagstiftning, inbegripet situationer som avses i artikel 6.4 och 6.5 i tillämpningsförordningen, samt i andra fall där en institution som inte var behörig har betalat ut eller utgett förmåner felaktigt eller mottagit avgifter felaktigt, ska denna institution sammanställa en redovisning av det utbetalda eller mottagna beloppet och översända den till den institution som fastställts som behörig för återbetalningsändamål, inom sex månader från det att ändringen av tillämplig lagstiftning har fastställts eller den institution som är ansvarig för att bevilja förmånerna eller ta emot avgifterna har fastställts.
2. Vårdförmåner ska återbetalas av den institution som fastställts som behörig i enlighet med artiklarna 66–68 i tillämpningsförordningen.
3. Den institution som fastställts som behörig för utbetalningen av kontantförmånerna ska dra av det belopp som den ska återbetala till den institution som inte var behörig, eller som endast var provisoriskt behörig, från fordran för motsvarande förmåner som den är skyldig den berörda personen och överföra det avdragna beloppet till den sistnämnda institutionen utan dröjsmål.

Om det felaktigt utbetalda beloppet överstiger det fordringsbelopp som den institution som fastställts som behörig ska betala, eller om det inte finns någon fordran, ska den institution som fastställts som behörig dra av detta belopp från löpande utbetalningar, enligt villkor och begränsningar enligt den lagstiftning den tillämpar, och utan dröjsmål överföra det avdragna beloppet till den institution som felaktigt betalade ut kontantförmånerna, såsom återbetalning.

4. Den institution som felaktigt mottagit avgifter från en fysisk eller juridisk person ska inte återbetala beloppen i fråga till den person som betalade dem förrän denna institution har fått de ifrågavarande beloppen bekräftade av den institution som fastställts som behörig.

På begäran av den institution som fastställts som behörig, som ska göras senast tre månader efter det att institutionen har mottagit redovisningen av det belopp som betalats eller mottagits, ska den institution som felaktigt mottagit avgifter överföra dessa avgifter till den institution som fastställts som behörig för den perioden, i syfte att reglera situationen beträffande de avgifter som den fysiska eller juridiska personen är skyldig den. De överförda avgifterna ska anses ha betalats retroaktivt till den institution som fastställts som behörig.

Om de avgifter som mottagits felaktigt överstiger det belopp som den fysiska eller juridiska personen är skyldig den institution som fastställts som behörig, ska den institution som felaktigt mottagit avgifterna återbetala överskottet till den berörda fysiska eller juridiska personen, beräknat i enlighet med nationell rätt.

5. Förekomst av tidsfrister i nationell lagstiftning utgör inte en giltig grund för att vägra reglering av fordringar mellan institutioner enligt denna artikel.
6. När det gäller ett förfarande enligt artikel 5.3 eller 6.3 i tillämpningsförfordningen ska den här artikeln inte gälla fordringar som var äldre än 36 månader den dag då förfarandet inleddes.
7. Två eller flera medlemsstater får enas om särskilda bestämmelser och förfaranden som skiljer sig åt från dem som föreskrivs i punkterna 1–6 i den här artikeln och får, när det gäller vårdförmåner, tillämpa artikel 35.3 i grundförordningen, förutsatt att de bestämmelserna och förfarandena inte missgynnar de berörda personerna.
8. Administrativa kommissionen ska fastställa detaljerade arrangemang för tillämpningen av den här artikeln.”

36. Artikel 75 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande strecksats läggas till:

”– det datum då fordran förfaller: det datum då skulden skulle ha betalats enligt lagstiftningen i den sökande partens medlemsstat.”

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Följande punkt ska läggas till:

”4. Om återbetalning av avgifter för social trygghet gäller en person som bor eller vistas i en annan medlemsstat får den medlemsstat som ska återbetala beloppet, i enlighet med artikel 2.2 i tillämpningsförfordningen underrätta vistelse- eller bosättningsmedlemsstaten om den kommande återbetalningen utan att först ha mottagit en föregående begäran om att göra detta.”

37. Artikel 77 ska ersättas med följande:

”Artikel 77

Delgivning

1. Den anmodade parten ska, på begäran av den sökande parten och i enlighet med gällande regler om delgivning av liknande dokument eller beslut i den egna medlemsstaten, delge mottagaren alla dokument och beslut, även av juridisk art, som kommer från den sökande partens medlemsstat och som gäller en fordran eller indrivning av denna fordran.
2. Begäran om delgivning ska åtföljas av ett standardformulär innehållande åtminstone följande uppgifter, samt det dokument eller beslut som ska delges:
 - a) Namn, adress och andra uppgifter som är relevanta för identifiering av mottagaren.
 - b) Syftet med delgivningen och den tidsfrist inom vilken delgivningen ska ske.
 - c) En beskrivning av det dokument eller beslut som ska delges samt den berörda fordrans art och belopp.
 - d) Namn, adress och andra kontaktuppgifter avseende
 - i) det kontor som är ansvarigt när det gäller det dokument eller beslut som ska delges, och

- ii) om det inte är samma kontor som det som avses i led i, det kontor som kan lämna ytterligare upplysningar om delgivningen eller förfarandet för att bestrida betalningsskyldigheten.
- 3. Den anmodade parten ska utan dröjsmål underrätta den sökande parten om de åtgärder som har vidtagits med anledning av dess begäran om delgivning, och särskilt om vilket datum beslutet eller dokumentet skickades till mottagaren.
- 4. Den sökande parten ska begära delgivning enligt denna artikel endast om den inte kan utföra delgivningen i enlighet med reglerna för delgivning av den berörda handlingen i sin medlemsstat, eller om en sådan delgivning skulle medföra orimliga svårigheter.
- 5. Den anmodade parten ska säkerställa att delgivning i den anmodade partens medlemsstat utförs i enlighet med gällande nationella lagar, andra författningar och administrativ praxis i den anmodade partens medlemsstat.
- 6. Punkt 5 ska inte påverka annan typ av delgivning som utförs av en myndighet i den sökande partens medlemsstat i enlighet med de regler som gäller i den medlemsstaten. En myndighet i den sökande partens medlemsstat får delge alla handlingar direkt med rekommenderad post eller på elektronisk väg till en person som befinner sig på en annan medlemsstats territorium.”

38. Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Den anmodade parten ska på begäran av den sökande parten driva in fordringar som omfattas av ett dokument som medger verkställighet i den sökande partens medlemsstat. En begäran om indrivning ska åtföljas av ett enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat.”

b) I punkt 2 ska led b utgå.

c) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Innan den sökande parten begär indrivning ska de lämpliga indrivningsförfaranden som finns i den sökande partens medlemsstat tillämpas, utom i följande fall:

a) Om det är uppenbart att det inte finns några tillgångar för indrivning i den sökande partens medlemsstat eller att ett sådant förfarande inte leder till att hela fordran betalas, och den sökande myndigheten har specifika upplysningar som tyder på att den berörda personen har tillgångar i den anmodade partens medlemsstat.

- b) Om tillämpningen av sådana förfaranden i den sökande partens medlemsstat skulle medföra orimliga svårigheter.

Om en anmodad part mottar en begäran om indrivning från en sökande part ska den sökande parten på begäran av den anmodade parten tillhandahålla alla ytterligare upplysningar som den anmodade parten behöver för indrivningen av fordran. Den sökande parten ska inte vara skyldig att tillhandahålla de upplysningar som anges i artikel 76.3 i tillämpningsförfordningen.

4. Begäran om indrivning ska även innehålla en försäkran från den sökande parten om att villkoren i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.”

- d) Följande punkt ska läggas till:

- ”6. En begäran om indrivning av en fordran får åtföljas av andra handlingar som avser fordran och som utfärdats i den sökande partens medlemsstat”.

39. Artiklarna 79–82 ska ersättas med följande:

”Artikel 79

Dokument som medger verkställighet av indrivningen

1. Det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat ska motsvara det väsentliga innehållet i det ursprungliga dokument som medger verkställighet och ska utgöra den enda grunden för de indrivnings- och säkerhetsåtgärder som vidtas i den anmodade partens medlemsstat. Det ska inte bli föremål för någon form av åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den medlemsstaten.
2. Det enhetliga dokumentet som medger verkställighet ska innehålla följande:
 - a) Namn och adress och andra uppgifter som är relevanta för identifiering av den berörda fysiska eller juridiska personen eller den tredje part som innehar dennes tillgångar.
 - b) Namn och adress och andra relevanta uppgifter om det kontor som är ansvarigt för fastställandet av fordran, och, om det inte är detsamma, det kontor som kan lämna ytterligare upplysningar om fordran eller möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten.
 - c) Uppgifter som är relevanta för identifiering av det dokument som medger dess verkställighet som har utfärdats i den sökande partens medlemsstat.

- d) En beskrivning av fordran, inbegripet dess art, vilken period den omfattar, det datum då fordran förfaller och andra datum av betydelse för verkställighetsförfarandet, fordrans storlek, inbegripet kapitalbelopp, ränta, böter, administrativa sanktioner och alla andra upplupna avgifter och kostnader angivna i valutan i den sökande och den anmodade partens medlemsstater.
- e) Datumet då den sökande eller den anmodade parten delgav mottagaren dokumentet.
- f) Från och med vilken dag och under vilken period verkställighet är möjlig enligt gällande lagstiftning i den sökande partens medlemsstat.
- g) Annan relevant information.”

Artikel 80

Betalningssätt och betalningsfrister

1. Fordringar ska drivas in i den valuta som används i den anmodade partens medlemsstat. Om inte annat följer av artikel 85.1 a ska den anmodade parten överföra hela det fordringsbelopp som den har drivit in till den sökande parten.

Vid överföringen av fordringsbeloppet till den sökande parten ska den anmodade parten också tillhandahålla relevanta uppgifter som är relevanta för identifiering av den berörda fysiska eller juridiska personen i enlighet med artikel 79.2 i tillämpningsförordningen.

2. Den anmodade parten får, om gällande lagar och andra författningar i dess egna medlemsstat så medger, bevilja gäldenären en betalningsfrist eller godkänna ett avbetalningsförfarande. Den ränta som den anmodade parten uppbär med anledning av denna betalningsfrist ska också överföras till den sökande parten. Den anmodade parten ska informera den sökande parten om varje sådant beslut.

Från den dag då begäran om indrivning tas emot ska den anmodade parten ta ut ränta för sen betalning i enlighet med de lagar och andra författningar och administrativa bestämmelser som gäller i den anmodade partens medlemsstat.

Artikel 81

*Bestridande avseende fordran eller dokumentet
som medger verkställighet av dess indrivning
och bestridande avseende verkställighetsåtgärder*

1. Om en berörd part under indrivningsförfarandets gång bestrider fordran, det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande partens medlemsstat, det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat eller giltigheten av en delgivning som utförts av en myndighet i den sökande partens medlemsstat, ska denna berörda part hänskjuta ärendet till de behöriga myndigheterna i den sökande partens medlemsstat i enlighet med gällande lagstiftning i den medlemsstaten. Den sökande parten ska underrätta den anmodade parten om denna åtgärd utan dröjsmål. Den berörda parten får också informera den anmodade parten om att ärendet hänskjutits.

2. Så snart som den anmodade parten har tagit emot den underrättelse eller information som avses i punkt 1 från den sökande eller den berörda parten, ska den skjuta upp verkställighetsförfarandet i avvaktan på det beslut som den behöriga myndigheten fattar i detta ärende, såvida inte den sökande parten begär indrivning av fordran i enlighet med andra stycket i den här punkten. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 84 i tillämpningsförordningen får den anmodade parten vidta säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivningen av fordran, om gällande lagar eller andra författningar i dess medlemsstat medger ett sådant förfarande för liknande fordringar.

Utan hinder av första stycket får den sökande parten, i enlighet med gällande lagar, andra författningar och administrativ praxis i den egna medlemsstaten, lämna en motiverad begäran till den anmodade parten om indrivning av en bestridd fordran, i den mån gällande lagar, andra författningar och administrativ praxis i den anmodade partens medlemsstat föreskriver en sådan åtgärd. Om resultatet av bestridandet senare är till gäldenärens fördel, ska den sökande parten vara skyldig att återbetala alla indrivna belopp, tillsammans med eventuell ersättning, i enlighet med gällande lagstiftning i den anmodade partens medlemsstat.

3. Om bestridandet gäller verkställighetsåtgärder som vidtas i den anmodade partens medlemsstat eller giltigheten av den delgivning som utförts av en myndighet i den sökande partens medlemsstat, ska ärendet hänskjutas till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten i enlighet med dess lagar och andra författningar.

Artikel 81a

Återkallelser och ändringar

1. Den sökande parten ska omedelbart underrätta den anmodade parten om eventuell senare ändring eller återkallelse av dess begäran om indrivning och ange skälen för en sådan ändring eller en sådan återkallelse.
2. Om ändringen av begäran grundas på ett beslut av den behöriga myndighet som avses i artikel 81.1 ska den sökande parten till den anmodade parten översända beslutet tillsammans med ett reviderat enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat. Den anmodade parten ska fortsätta med ytterligare indrivningsåtgärder på grundval av det reviderade dokumentet.

Indrivnings- eller säkerhetsåtgärder som redan vidtagits på grundval av det ursprungliga enhetliga dokumentet som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat får fortsätta på grundval av det reviderade dokumentet, såvida inte en ändring av begäran är en följd av en ogiltigförklaring av det ursprungliga dokumentet som medger verkställighet i den sökande partens medlemsstat eller det ursprungliga enhetliga dokumentet som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat.

Artiklarna 79 och 81 är tillämpliga med avseende på det reviderade dokumentet.

3. Om begäran ändras av ett annat skäl än det som avses i punkt 2 och en sådan ändring inbegriper en minskning av fordringsbeloppet, ska den anmodade parten fortsätta med indrivnings- eller säkerhetsåtgärder som redan vidtagits, vilka ska begränsas till det fordringsbelopp som ännu är utestående.

Artikel 82

Begränsning av bistånd

1. Utan att det påverkar behörigheten att bevilja biståndet ska den anmodade parten inte vara skyldig att
 - a) bevilja det bistånd som föreskrivs i artiklarna 78–81 i tillämpningsförfordningen om indrivning av fordran skulle medföra, på grund av gäldenärens situation, allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter i den anmodade partens medlemsstat, under förutsättning att gällande lagar, andra författningar eller administrativ praxis i den anmodade partens medlemsstat medger en sådan åtgärd för liknande nationella fordringar,
 - b) bevilja det bistånd som föreskrivs i artiklarna 76–81 i tillämpningsförfordningen om den ursprungliga begäran enligt artiklarna 76, 77 eller 78 i tillämpningsförfordningen avser fordringar som är äldre än fem år, räknat från och med det datum då fordran förfaller i den sökande partens medlemsstat till tidpunkten för den ursprungliga begäran om bistånd.

När det gäller led b ska femårsperioden, i de fall då fordran eller det ursprungliga dokumentet som medger verkställighet i den sökande partens medlemsstat bestrids, börja den dag då det inte längre är möjligt att bestrida fordran eller dokumentet som medger verkställighet.

Vidare ska femårsperioden, i de fall då myndigheterna i den sökande partens medlemsstat godtar en förlängning av tidsfristen för betalning eller en avbetalningsplan, börja den dag då hela betalningsfristen löper ut.

I sådana fall ska den anmodade parten dock inte vara skyldig att bevilja bistånd för fordringar som är äldre än tio år, beräknat från det datum då fordran förfaller i den sökande partens medlemsstat.

2. Den anmodade parten ska underrätta den sökande parten om skälen till att en begäran om bistånd har avslagits.”

40. Artikel 84 ska ersättas med följande:

”Artikel 84

Säkerhetsåtgärder

1. På motiverad begäran av den sökande parten ska den anmodade parten vidta säkerhetsåtgärder i enlighet med nationell rätt och administrativ praxis som är i kraft i dess medlemsstat, för att säkerställa indrivning om en fordran eller det dokument som medger verkställighet i den sökande partens medlemsstat har bestridits när begäran görs eller om fordran ännu inte är föremål för ett dokument som medger verkställighet i den sökande partens medlemsstat, i den mån säkerhetsåtgärder också skulle vara möjliga i en liknande situation enligt nationell lagstiftning och administrativ praxis i den sökande partens medlemsstat.

Den handling som utfärdats för att medge säkerhetsåtgärder i den sökande partens medlemsstat, och som avser den fordran för vilken ömsesidigt bistånd begärs, ska, i förekommande fall, bifogas begäran om säkerhetsåtgärder i den anmodade partens medlemsstat. Handlingen ska inte bli föremål för någon åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den anmodade partens medlemsstat.

2. En begäran om säkerhetsåtgärder får åtföljas av andra handlingar som avser fordran och som utfärdats i den sökande partens medlemsstat.

3. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel ska de bestämmelser och förfaranden som anges i artiklarna 78, 79, 81 och 82 i tillämpningsförfordningen gälla i tillämpliga delar.”

41. Artikel 85.1 ska ersättas med följande:

- ”1. Den anmodade parten ska från den berörda fysiska eller juridiska personen driva in och behålla ersättning för alla de kostnader som är förknippade med indrivningen och som den åsamkats, i enlighet med lagar och andra författningar som gäller för liknande fordringar i den anmodade partens medlemsstat.
- 1a. Om de kostnader som är förknippade med indrivningen inte kan drivas in från gäldenären utöver fordringsbeloppet ska dessa kostnader dras av från ett belopp som faktiskt kunde drivas in eller, om detta inte är möjligt, ersättas av den sökande parten. Den sökande parten och den anmodade parten får komma överens om särskilda former för återbetalning anpassade till det enskilda fallet eller enas om att avstå från återbetalning av sådana kostnader.”

42. Följande artikel ska införas:

”Artikel 85a

Närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar

1. Genom överenskommelse mellan den sökande parten och den anmodade parten och i enlighet med de villkor som fastställts av den anmodade parten får de tjänstemän som bemyndigats av den sökande parten, för att främja sådant ömsesidigt bistånd som föreskrivs i detta avsnitt,
 - a) närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade partens medlemsstat utför sina arbetsuppgifter,
 - b) närvara vid administrativa utredningar som utförs på den anmodade partens medlemsstats territorium,
 - c) bistå de behöriga tjänstemännen i den anmodade partens medlemsstat under domstolsförfaranden i den medlemsstaten.
2. Om det är tillåtet enligt den gällande lagstiftningen i den anmodade partens medlemsstat får det i den överenskommelse som avses i punkt 1 föreskrivas att tjänstemän från den sökande partens medlemsstat får höra enskilda personer och granska handlingar.
3. De tjänstemän som har bemyndigats av den sökande parten ska, när de handlar enligt punkt 1 eller 2, inneha ett skriftligt tillstånd som anger deras identitet och befattning.”

43. Artikel 86 ska utgå.

44. Följande artikel ska införas:

”Artikel 86a

Befogenhet att anta genomförandeakter

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter närmare fastställa förfarandet för indrivning. Dessa genomförandeakter ska innehålla
 - a) de praktiska arrangemang som krävs för tillämpningen av detta avsnitt vad gäller överföring av information, handlingar eller beslut på elektronisk väg till den berörda personen i enlighet med artikel 4,
 - b) formatet på det enhetliga dokument som avses i artikel 79,
 - c) den information som den anmodade parten ska tillhandahålla den sökande parten om utvecklingen eller resultatet i fråga om begäran och den tidsram som ska tillämpas i detta avseende,
 - d) de åtgärder som ska vidtas av de berörda institutionerna vid ändring eller återkallelse av den fordran som är föremål för en begäran om indrivning,

- e) ytterligare detaljerade regler som krävs för genomförande av artiklarna 75.2, 76, 77, 78, 79, 80, 81 och 82.1, 83.1 andra stycket samt artiklarna 84, 85 och 85a, samt
- f) ett fastställande av ett lägsta tröskelvärde för de belopp för vilka en begäran om indrivning kan göras.

- 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 88c.2 i grundförordningen.”

45. Artikel 87 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Punkterna 2 och 3 ska också tillämpas för att fastställa eller kontrollera hjälpbehovet för en förmånstagare eller sökande av de förmåner vid långvarigt vårdbehov som anges i artikel 1.vb i grundförordningen.”

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Som ett undantag till principen om kostnadsfritt ömsesidigt administrativt samarbete enligt artikel 76.2 i grundförordningen ska den faktiska kostnaden för de kontroller som anges i punkterna 1–5 i den här artikeln återbetalas till den institution som uppmanats att utföra dem, av den gäldenärsinstitution som begärt kontrollerna. Om den institution som uppmanats att utföra kontrollen också använder resultaten för att bevilja förmåner för egen räkning åt den berörda personen enligt den lagstiftning som den tillämpar ska den emellertid inte göra anspråk på den ersättning som avses i föregående mening.”

46. Följande artikel ska införas:

”Artikel 87a

Utvärdering

Senast den ... [fem år efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande] ska kommissionen göra en utvärdering av efterlevnaden av de tidsfrister som avses i avdelning II i tillämpningsförordningen och av genomförandet av reglerna i artikel 14.5a i den förordningen.

I sin utvärdering ska kommissionen också bedöma huruvida det är lämpligt att utvidga tillämpningsområdet för förmåner vid långvarigt vårdbehov enligt grundförordningen till att omfatta arbetsrelaterade förmåner.

Kommissionen ska lägga fram en rapport med resultatet av denna utvärdering för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som krävs för utarbetande av denna rapport.”

47. Artikel 89.3 ska utgå.

48. Artikel 92 ska utgå.

49. Artikel 93 ska ersättas med följande:

”Artikel 93

Övergångsbestämmelser

Artiklarna 87, 87a och 87b i grundförordningen ska tillämpas på de situationer som omfattas av tillämpningsförordningen.”

50. Följande artikel ska införas:

”Artikel 94a

Övergångsbestämmelser om arbetslöshetsförmåner

1. Artiklarna 56 och 70 och bilaga 5, i den lydelse som var i kraft före den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska fortsätta att tillämpas på arbetslöshetsförmåner för vilka ansökningar lämnas in före de relevanta tillämpningsdatum som anges i artikel 97 andra stycket 2 samt i tredje och fjärde styckena.

2. Artikel 73, i den lydelse som var i kraft före den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska fortsätta att tillämpas på reglering av fordringar som inleddes före den ... [24 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande].
3. Avdelning IV kapitel III avsnitt 3, i den lydelse som var i kraft före den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska fortsätta att tillämpas på begäranden och bestridanden som gjordes före den ... [24 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande].”

51. Artikel 96 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 andra stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Med undantag för artikel 107 ska förordning (EEG) nr 574/72 dock fortsätta att gälla och ha kvar sin rättsverkan med avseende på.”

- b) Följande punkt ska införas:

”1a. Vid tillämpning av den lagstiftning som avses i punkt 1 i denna artikel ska bestämmelserna i artikel 90 gälla för valutaomräkning.”

52. Artikel 97 ska ersättas med följande:

”Artikel 97

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den ska träda i kraft den 1 maj 2010.

Utan hinder av första stycket ska följande tillämpningsdatum gälla:

- 1) Följande bestämmelser, i den lydelse som är i kraft från och med den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska tillämpas från och med det datumet:
 - a) Artikel 1.2
 - b) Artikel 2.2a), 2.5 och 2.6
 - c) Artikel 3.3
 - d) Artikel 19.2 och 19.3
 - e) Artikel 26.4
 - f) Artikel 43.3
 - g) Artikel 65
 - h) Artikel 66.2
 - i) Artikel 68.2
 - j) Artikel 75.1, 75.3 och 75.4

- k) Artiklarna 85a, 86 och 86a;
 - l) Artikel 87.4 och 87.6
 - m) Artikel 87c
 - n) Artikel 89.3
 - o) Artiklarna 92, 93 och 94a
 - p) Artikel 96.1 och 96.1a
 - q) Bilaga 1.
- 2) Följande bestämmelser, i den lydelse som är i kraft från och med den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska tillämpas från och med den ... [24 månader efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande]:
- a) Artikel 5.2–5.5
 - b) Artikel 14.1, 14.1a, 14.3, 14.5a, 14.10 och 14.12
 - c) Artikel 15
 - d) Artikel 16.1, 16.2, 16.3 och 16.5
 - e) Artikel 19a
 - f) Artikel 20.3 och 20.4
 - g) Artikel 25.1 och 25.3

- h) Artikel 31.2
- i) Artikel 32.1
- j) Artikel 54.1
- k) Artikel 54a
- l) Artikel 55.1, 55.4, 55.5 och 55.7
- m) Artikel 56.-1, 56.1 och 56.3
- n) Artikel 56a
- o) Artikel 67.3 och 67.7
- p) Artikel 70
- q) Artikel 72.1
- r) Artiklarna 73 och 77
- s) Artikel 78.1–78.4 och 78.6
- t) Artiklarna 79–82 och 84
- u) Artikel 85.1 och 85.1a
- v) Bilagorna 5 och 6

- 3) Artikel 64, i den lydelse som är i kraft från och med den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], ska tillämpas från och med den 1 januari ... [det kalenderår som följer på de kalenderår då ändringsförordningen träder i kraft].

Utan hinder av andra stycket 1 och 2 i denna artikel, när det gäller personer beträffande vilka Luxemburg var behörig medlemsstat under deras senaste arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, ska artiklarna 56 och 70 och bilaga 5, i den lydelse som var i kraft före den ... [dagen för ändringsförordningens ikraftträdande], tillämpas till och med den ... [fem år efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande]. Under denna tid ska artikel 56a inte tillämpas på Luxemburg.

Luxemburg får anmäla till kommissionen att det är nödvändigt att förlänga den tidsperiod som avses i tredje stycket fram till och med den ... [sju år efter dagen för ändringsförordningens ikraftträdande]. En sådan anmälan om förlängning ska göras i skälig tid före utgången av den tidsperiod som avses i tredje stycket. Anmälan ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.”

53. Bilagorna till förordning (EG) nr 987/2009 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den första dagen i månaden efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

Ändringar till bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004

Bilagorna till förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Del I ska ändras på följande sätt:

i) Följande avsnitt ska införas efter avsnittet ”BULGARIEN”:

”TJECKIEN

Förskott på underhållsbidrag enligt lagen om förskott på underhållsbidrag
(nr 588/2020 Coll.).”

ii) Avsnittet ”ESTLAND” ska ersättas med följande:

”ESTLAND

Underhållsbidrag enligt lagen om familjeförmåner av den 1 januari 2017.”

iii) Avsnittet ”SLOVAKIEN” ska ersättas med följande:

”SLOVAKIEN

Underhållsbidragersättning enligt lag nr 201/2008 Coll. i dess ändrade
lydelse.”

- iv) Avsnittet ”SVERIGE” ska ersättas med följande:

”SVERIGE

Underhållsstöd (17–19 kap. i socialförsäkringsbalken) (2010:110).”

- b) Del II ska ändras på följande sätt:

- i) Avsnittet ”LITAUEN” ska ersättas med följande:

”LITAUEN

Underhållsbidrag till barn enligt lagen om underhållsbidrag till barn.”

- ii) Avsnittet ”UNGERN” ska utgå.

- iii) Avsnittet ”POLEN” ska ersättas med följande:

”POLEN

Engångsbidrag vid barns födelse (lagen om familjeförmåner)

Engångsförmån vid födelse av ett barn som diagnostiserats med en svår och obotlig funktionsnedsättning eller en icke-behandlingsbar livshotande sjukdom, som uppstod under barnets prenatala utveckling eller under förlossningen.”

iv) Avsnittet ”RUMÄNIEN” ska utgå.

v) Avsnittet ”SLOVAKIEN” ska ersättas med följande:

”SLOVAKIEN

Bidrag vid barns födelse.”

vi) Avsnittet ”FINLAND” ska ersättas med följande:

”Moderskapspaket, engångsbidrag vid moderskap och bistånd i form av ett engångsbelopp som kompensation för kostnaderna för internationell adoption enligt lagen om moderskapsunderstöd (477/1993).”

vii) Följande avsnitt ska läggas till:

”SVERIGE

Adoptionsbidrag (21 kap. i socialförsäkringsbalken (2010:110)).”

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:
 - a) Avsnitten ”DANMARK–FINLAND” och ”DANMARK–SVERIGE” ska utgå.
 - b) Avsnittet ”TYSKLAND–ÖSTERRIKE” ska ersättas med följande:

”TYSKLAND–ÖSTERRIKE

Artikel 14.2 g, h, i och j i konventionen om social trygghet av den 4 oktober 1995 (fastställande av behörighetsfördelningen mellan de båda länderna i fråga om tidigare försäkringsärenden och fullgjorda försäkringsperioder); tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.”
 - c) Avsnitten ”SPANIEN–PORTUGAL” och ”FINLAND–SVERIGE” ska utgå.
3. I bilaga III ska avsnitten ”ESTLAND”, ”SPANIEN”, ”KROATIEN”, ”ITALIEN”, ”LITAUEN”, ”UNGERN”, ”NEDERLÄNDERNA”, ”FINLAND” och ”SVERIGE” utgå.
4. Bilaga IV ska ändras på följande sätt:
 - a) Avsnittet ”ESTLAND” ska införas efter ”TYSKLAND”.
 - b) Avsnittet ”LETTLAND” ska införas efter ”CYPERN”.
 - c) Avsnittet ”LITAUEN” ska införas efter ”LETTLAND”.
 - d) Avsnittet ”MALTA” ska införas efter ”UNGERN”.
 - e) Avsnittet ”PORTUGAL” ska införas efter ”POLEN”.

- f) Avsnittet ”RUMÄNIEN” ska införas efter ”PORTUGAL”.
- g) Avsnittet ”SLOVAKIEN” ska införas efter ”SLOVENIEN”.
- h) Avsnittet ”FINLAND” ska införas efter ”SLOVAKIEN”.
- i) Avsnittet ”FÖRENADE KUNGARIKET” ska läggas till efter ”SVERIGE”.

5. I bilaga VI ska avsnittet ”FINLAND” utgå.

6. Bilaga VIII del I ska ändras på följande sätt:

- a) Avsnittet ”LITAUEN” ska ersättas med följande:

”LITAUEN

Alla ansökningar om socialförsäkringspensioner för efterlevande beräknade på basbeloppet för efterlevandepension (lagen om socialförsäkringspensioner).”

- b) I avsnittet ”ÖSTERRIKE” ska led g ersättas med följande:

”g) Alla ansökningar om förmåner enligt den federala lagen av den 22 december 2018 om pensionsbestämmelser för österrikiska notarier – NVG 2020.

- h) Bonus för tidig start enligt §§ 262a och 286a i Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (lagen om allmän socialförsäkring) av den 9 september 1955, § 144a i gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (lagen om socialförsäkring för näringsidkare) av den 11 oktober 1978 och § 135a i Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (lagen om socialförsäkring för jordbrukare) av den 11 oktober 1978.”

7. Bilaga IX ska ändras på följande sätt:

a) Del I ska ändras på följande sätt:

- i) Följande avsnitt ska läggas till efter avsnittet ”DANMARK”:

”ESTLAND

Ersättning vid arbetsoförmåga som beviljats enligt lagen om ersättning vid arbetsoförmåga.”

- ii) Avsnittet ”FINLAND” ska ersättas med följande:

”FINLAND

Efterlevandepension fastställd i enlighet med övergångsbestämmelser och beviljad före den 1 januari 1994 (lagen om införande av folkpensionslagen, 569/2007).

Barnförhöjning (barnpensionstillägg) vid beräkningen av oberoende förmån i enlighet med folkpensionslagen (folkpensionslagen 568/2007).”

- b) I del II ska avsnittet ”LITAUEN” ersättas med följande:

”LITAUEN

- a) Pension vid arbetsoförmåga som betalas ut enligt lagen om statliga socialförsäkringspensioner.
- b) Socialförsäkringspensioner för efterlevande beräknade på grundval av den avlidna personens pension vid arbetsoförmåga enligt lagen om statliga socialförsäkringspensioner.”

- c) I del III ska tredje stycket ersättas med följande:

”Nordiska konventionen om social trygghet av den 12 juni 2012.”

8. Bilaga X ska ändras på följande sätt:

- a) Avsnittet ”TJECKIEN” ska utgå.
- b) I avsnittet ”TYSKLAND” ska led b ersättas med följande:
- ”b) Bürgergeld, grundgarantin för arbetssökande i enlighet med volym II i lagen om social trygghet.”

- c) Avsnittet "ESTLAND" ska ändras på följande sätt:
 - i) Led a ska utgå.
 - ii) Följande led ska läggas till:
 - "c) Bidrag till pensionärer som bor ensamma (lagen om social trygghet av den 6 september 2016)."
- d) Avsnittet "LITAUEN" ska ersättas med följande:

"LITAUEN

 - a) Socialt bistånd, invaliditetspension och ålderspension (artiklarna 5 och 6 i 2005 års lag om socialpensioner).
 - b) Understöd (artikel 12 i 2005 års lag om statliga socialpensioner).
 - c) Färdbidrag för funktionshindrade med begränsad rörlighet, beviljat före 2019 i enlighet med lagen om resebidrag."
- e) I avsnittet "UNGERN" ska led c utgå.

- f) Avsnittet ”ÖSTERRIKE” ska ersättas med följande:

”ÖSTERRIKE

- a) Tilläggsersättning (federal lag om allmän socialförsäkring av den 9 september 1955 – ASVG, federal lag om socialförsäkring för personer verksamma inom handeln av den 11 oktober 1978 – GSVG och federal lag om socialförsäkring för jordbrukare av den 11 oktober 1978 – BSVG).
 - b) Tilläggsbidrag (federal lag om pensionsrättigheter för federala tjänstemän, deras efterlevande och underhållsberättigade av den 18 november 1965 – Pensionsgesetz 1965 (PG 1965); federal lag om pensionsförmåner för tjänstemän vid de österrikiska federala järnvägarna – Bundesbahn-Pensionsgesetz (BB-PG); federal lag om pensionsförmåner för anställda inom den federala teatern av den 9 juli 1958 (Bundestheaterpensionsgesetz (BThPG)).”
- g) Avsnittet ”POLEN” ska ersättas med följande:

”POLEN

- a) Socialpension (lagen om socialpensioner av den 27 juni 2003).
- b) Kompletterande föräldraförmåner (lagen om kompletterande föräldraförmåner av den 31 januari 2019).

- c) Tilläggsförmån för personer som inte kan leva ett självständigt liv (lagen om tilläggsförmån för personer som inte kan leva ett självständigt liv av den 31 juli 2019)."
- h) Avsnittet "PORTUGAL" ska ändras på följande sätt:
 - i) Led a ska ersättas med följande:
 - "a) Icke avgiftsfinansierad statlig ålderspension (lagdekret nr 464/80 av den 13 oktober 1980)."
 - ii) Följande led ska läggas till:
 - "d) Den grundläggande komponenten och komplementet till den sociala förmånen för inkludering (lagdekret nr 126-A/2017 av den 6 oktober 2017 i dess ändrade lydelse)."
- i) Följande avsnitt ska införas efter avsnittet "PORTUGAL":

"RUMÄNIEN

Försörjningsstöd för pensionstagare (regeringens undantagsförordning nr 6/2009 genom vilken det införs en garanterad minsta socialpension, bekräftad i lag nr 196/2009)."
- j) Avsnittet "SLOVENIEN" ska utgå.
- k) I avsnittet "FINLAND" ska led c utgå.

- l) Avsnittet ”SVERIGE” ska ersättas med följande:

”SVERIGE

- a) Bostadstillägg till pensionärer (99–103 kap. i socialförsäkringsbalken) (2010:110).
 - b) Äldreförsörjningsstöd (74 kap. i socialförsäkringsbalken) (2010:110).”
- m) I avsnittet ”FÖRENADE KUNGARIKET” ska följande led läggas till:
- ”f) Färdbidrag som ingår i invaliditetsförmån (lagstiftningen om reform av sociala förmåner; för Storbritannien, del 4 i Welfare Reform Act 2012 och för Nordirland, del 5 i Welfare Reform (Northern Ireland)) Order 2015 (S.I. 2015/2006 (N.I. 1).
 - g) Bästa start – livsmedelsstöd (Welfare Foods (Best Start Foods) (Skottland) 2019 års föreskrifter (SSI 2019/193)).
 - h) Bästa start-bidrag (graviditets- och spädbarnbidrag, förskolebidrag, skolåldersbidrag) (Skottland), 2018 års föreskrifter (SSI 2018/370)).
 - i) Begravningsstöd (Funeral Expense Assistance (Skottland) 2019 års föreskrifter (SSI 2019/292)).

- j) Barnunderstöd – Skottland, 2020 års föreskrifter (SSI 2020/XX)).
- k) Stöd till barn med funktionsnedsättning, rörlighetskomponent (The Disability Assistance for Children and Young People (Skottland), 2021 års föreskrifter (SSI 2021/174)).
- l) Färdbidrag som ingår i stödet till vuxna med funktionsnedsättning (2018 års socialförsäkringslag (Skottland) ("SS(S)A")) och stöd till personer i arbetsför ålder med funktionsnedsättning (Skottland) 2022 års föreskrifter.
- m) Vinteruppvärmningsstöd till pensionärer ((Skottland) 2025 års ändringsföreskrifter).
- n) Vinterbränslestöd (Socialfondens bestämmelser om vinterbränslestöd 2025)."

9. Bilaga XI ska ändras på följande sätt:

- a) Avsnittet "TJECKIEN" ska ersättas med följande:

"TJECKIEN

- 1. För definitionen av familjemedlemmar enligt artikel 1 i omfattar 'make/maka' även registrerade partner enligt definitionen i tjeckisk lag nr 115/2006 Coll. om registrerat partnerskap.

2. När en person beviljas tilläggsförmåner för försäkringsperioder som fullgjorts i enlighet med f.d. Tjeckiska och slovakiska federativa republikens lagstiftning, kan endast de försäkringsperioder som fullgjorts i enlighet med tjeckisk lagstiftning beaktas, utan hinder av artiklarna 5 och 6 i denna förordning, för att personen ska anses ha uppfyllt kravet på minst ett års tjeckisk pensionsförsäkring inom den fastställda perioden efter dagen för den federativa republikens upplösning (§ 106a, punkt 1, led b i lag nr 155/1995 Col. om pensionsförsäkring).”

b) I avsnittet "TYSKLAND" ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. När kontantförmåner enligt § 47.1 i bok V av socialförsäkringsbalken, § 47.1 i bok VII av socialförsäkringsbalken och § 24i i bok V av socialförsäkringsbalken beviljas försäkrade personer som är bosatta i en annan medlemsstat, beräknas enligt det tyska försäkringssystemet nettolönen, som ligger till grund för beräkningen av förmånerna, som om den försäkrade personen vore bosatt i Tyskland, såvida inte den försäkrade personen begär en beräkning på grundval av den nettolön som denne faktiskt uppbär. När föräldrapenning enligt lagen om föräldrapenning och föräldraledighet (BEEG) beviljas till personer som är bosatta i en annan medlemsstat ska den behöriga institutionen för tysk föräldrapenning beräkna den genomsnittliga förvärvsinkomst per månad enligt §§2c–2f i lagen, som ligger till grund för beräkning av förmånerna, som om personen vore bosatt i Tyskland. Om skatteklass IV är tillämplig enligt §2e.3 andra meningen i BEEG eftersom förmånstagaren inte omfattades av någon tysk skatteklass under beräkningsperioden kan han eller hon begära att föräldrapenningen beräknas på grundval av den nettolön han eller hon faktiskt uppbär i bosättningsmedlemsstaten.”

- c) Avsnittet ”ESTLAND” ska ersättas med följande:

”ESTLAND

1. Vid beräkningen av föräldraförmåner ska anställningsperioder i andra medlemsstater än Estland anses vara grundade på samma genomsnittliga socialavgiftsbelopp som betalats under de anställningsperioder i Estland med vilka de läggs samman. Om personen under referensåret endast har varit anställd i andra medlemsstater ska beräkningen av förmånerna anses vara grundad på det genomsnittliga socialavgiftsbelopp som betalats i Estland mellan referensåret och moderskapsledigheten.
2. Vid beräkning av en pro rata-förmån vid arbetsoförmåga enligt artikel 52.1 b i denna förordning kommer personens bosättningsperioder i Estland från 16 års ålder fram till det att försäkringsfallet inträffade att beaktas.”

- d) Avsnittet ”CYPERN” ska ersättas med följande:

”CYPERN

Vid tillämpning av bestämmelserna i artiklarna 6, 51 och 60a i denna förordning ska, för varje period från och med den 6 oktober 1980, en försäkringsperiod på en vecka enligt cypriotisk lagstiftning fastställas genom att man delar den totala försäkringsgrundande inkomsten under den aktuella perioden med den lägsta försäkringsgrundande inkomst per vecka som fastställts för det aktuella avgiftsåret, förutsatt att det antal veckor som beräknas på detta sätt inte överstiger antalet kalenderveckor under den aktuella perioden.”

- e) I avsnittet ”MALTA” ska led a ersättas med följande:

”a) Endast vid tillämpningen av artiklarna 49 och 60 i denna förordning ska personer som är anställda i enlighet med lagen om Maltas väpnade styrkor (kapitel 220 i Maltas lagstiftning), polislagen (kapitel 164 i Maltas lagstiftning), fängelselagen (kapitel 260 i Maltas lagstiftning) och civilskyddslagen (kapitel 411 i Maltas lagstiftning) behandlas som offentligt anställda.”

f) I avsnittet "NEDERLÄNDERNA" ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Sjukvårdsförsäkring

- a) När det gäller rätt till vårdförmåner enligt nederländsk lagstiftning, ska personer som har rätt till vårdförmåner vid tillämpningen av avdelning III kapitlen 1 och 2 i denna förordning avse
 - i) personer som är skyldiga att teckna en sjukvårdsförsäkring enligt lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet), och
 - ii) i den mån de inte redan omfattas av led i, personer som är bosatta i en annan medlemsstat och som enligt denna förordning har rätt till sjukvård i sin bosättningsstat, varvid Nederländerna svarar för kostnaderna.
- b) De personer som avses i punkt 1 a i måste enligt bestämmelserna i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) teckna en sjukvårdsförsäkring, och de personer som avses i punkt 1 a ii måste registrera sig hos CAK.

- c) Bestämmelserna i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) och lagen om långtidsvård (Wet langdurige zorg) rörande betalningsansvaret för avgifter ska tillämpas på de personer som avses i led a och deras familjemedlemmar. Familjemedlemmarnas avgifter ska betalas av den person från vilken rätten till sjukvård härrör.
- d) Personer som har rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat än Nederländerna och är bosatta eller tillfälligt vistas i Nederländerna ska ha rätt till vårdförmåner enligt de försäkringsvillkor som institutionen på bosättnings- eller vistelseorten erbjuder försäkrade personer i Nederländerna, med beaktande av artikel 11.1, 11.2 och 11.3 i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet), samt till de vårdförmåner som föreskrivs enligt lagen om långtidsvård (Wet langdurige zorg).
- e) Punkt 1 f, i den lydelse som var i kraft före den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], ska fortsätta att tillämpas på personer som den dagen erhöll en förmån som avses i den bestämmelsen och som har registrerat sig hos CAK.”

- g) Följande avsnitt ska införas efter avsnittet ”ÖSTERRIKE”:

”SLOVAKIEN

När en person beviljas tilläggsförmåner för försäkringsperioder som fullgjorts i enlighet med f.d. Tjeckiska och slovakiska federativa republikens lagstiftning, kan endast de försäkringsperioder som fullgjorts i enlighet med slovakisk lagstiftning beaktas, utan hinder av artiklarna 5 och 6 i denna förordning, för att personen ska anses ha uppfyllt kravet på minst ett års slovakisk pensionsförsäkring inom den fastställda perioden efter dagen för den federativa republikens upplösning (§ 66a, punkt 1, led b i lag nr 461/2003 Col. om socialförsäkring).”

- h) I avsnittet "FINLAND" ska punkt 1 utgå.

i) Avsnittet ”SVERIGE” ska ändras på följande sätt:

i) Punkterna 1 och 2 ska utgå.

ii) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Bestämmelserna i denna förordning om sammanläggning av försäkrings- och bosättningsperioder ska inte tillämpas på övergångsbestämmelserna i den svenska lagstiftningen om rätt till garantipension för personer födda 1937 eller tidigare som har varit bosatta i Sverige under en fastställd period före pensionsansökan (6 kap. i lag (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken avseende 53–74 kap.).”

iii) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

– Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”4. Vid beräkning av inkomst för antagandeinkomst till inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning i enlighet med 34 kap. i socialförsäkringsbalken (2010:110) gäller följande:

- Led b ska ersättas med följande:
 - ”b) Om förmånerna beräknas enligt artikel 46 i denna förordning och personerna inte är försäkrade i Sverige, ska referensperioden fastställas i enlighet med 34 kap. 3, 10 och 11 §§ i den ovannämnda lagen som om personen vore försäkrad i Sverige. Om personen saknar pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. i socialförsäkringsbalken (2010:110) under denna period, får referensperioden räknas från den tidigare tidpunkt då den försäkrade har haft inkomst av verksamhet i Sverige.”

iv) I punkt 5 ska led a ersättas med följande:

- ”5 a) Vid beräkning av antagen pensionsbehållning för inkomstgrundad efterlevandepension (82 kap. socialförsäkringsbalken (2010:110)) ska, om kravet för rätt till pension enligt svensk lagstiftning inte är uppfyllt för minst tre av de fem kalenderåren närmast före den försäkrades dödsfall (referensperioden), hänsyn även tas till försäkringsperioder som fullgjorts i andra medlemsstater som om de hade fullgjorts i Sverige. Försäkringsperioderna i de andra medlemsstaterna ska anses vara baserade på genomsnittet av de svenska pensionsunderlagen. Om den berörda personen har endast ett år i Sverige med pensionsunderlag, ska varje försäkringsperiod i en annan medlemsstat anses uppgå till samma belopp.”

- j) I avsnittet "FÖRENADE KUNGARIKET" ska
 - i) punkterna 1 och 2 ersättas med följande:
 - "1. När en person som uppnått pensionsålder före den 6 april 2016 enligt Förenade kungarikets lagstiftning kan ha rätt till ålderspension om
 - a) en tidigare makes eller en tidigare registrerad partners avgifter beaktas som om de vore personens egna avgifter, eller
 - b) de gällande avgiftsvillkoren uppfylls av personens make, registrerade partner, tidigare make eller tidigare registrerade partner,

ska bestämmelserna i avdelning III kapitel 5 i denna förordning tillämpas vid fastställandet av rätten till förmån enligt Förenade kungarikets lagstiftning, under förutsättning att maken eller den registrerade partnern eller den tidigare maken eller den tidigare registrerade partnern, i varje enskilt fall, arbetar eller har arbetat som anställd eller egenföretagare och har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater. I sådant fall ska hänvisningarna till 'försäkringsperioder' i kapitel 5 betraktas som hänvisningar till försäkringsperioder som har fullgjorts av

- i) en make, registrerad partner, tidigare make eller tidigare registrerad partner om ansökan lämnas in av
 - en gift person eller registrerad partner, eller
 - en person vars äktenskap eller registrerade partnerskap har upplösts av annan orsak än makens eller partnerns död, eller
- ii) en tidigare make eller en tidigare registrerad partner, om ansökan lämnas in av
 - en änka, änklings eller registrerad partner som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte hade rätt till bidrag för efterlevande make med barn, eller

- en änka vars make dog före den 9 april 2001 och som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte hade rätt till bidrag för änkor med barn, bidrag för efterlevande make med barn eller änkepension, eller som endast har rätt till åldersrelaterad änkepension beräknad enligt artikel 52.1 b i denna förordning (med ”åldersrelaterad änkepension” avses en nedsatt änkepension enligt artikel 39.4 i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act 1992).

Denna punkt gäller inte personer som har uppnått pensionsålder den 6 april 2016 eller senare.

2. Vid tillämpning av artikel 6 i denna förordning på bestämmelserna om rätt till biståndsförmån (*attendance allowance*), vårdbidrag (*carer's allowance*), invaliditetsförmån (*disability living allowance*) och bidrag för personligt oberoende (*personal independence payment*) ska anställningsperioder, bosättningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som har fullgjorts inom en annan medlemsstats territorium än Förenade kungarikets i nödvändig utsträckning beaktas för att kraven på vistelse i Förenade kungariket ska uppfyllas före den dag då rätten till den berörda förmånen först uppkommer.”

ii) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

- ”4. Vid tillämpningen av artikel 46 i denna förordning ska Förenade kungariket, om den berörda personen drabbades av arbetsoförmåga med invaliditet som följd medan han eller hon omfattades av en annan medlemsstats lagstiftning, vid tillämpningen av avsnitt 30A (5) i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), del 1 i lagen om reform av sociala förmåner (Welfare Reform Act 2007) eller motsvarande bestämmelser för Nordirland, beakta alla perioder under vilka personen för denna arbetsoförmåga har fått
- a) kontantförmåner vid sjukdom eller lön i stället för sådana förmåner, eller
 - b) förmåner enligt avdelning III kapitlen 4 och 5 i denna förordning som beviljats för den invaliditet som följde på arbetsoförmågan, enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, som om de var korta perioder med utbetalning av förmåner vid arbetsoförmåga enligt avsnitten 30A (1)–(4) i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), utbetalning av inkomstbaserat sysselsättningsstöd (bedömningsfasen) enligt del 1 i lagen om reform av sociala förmåner (Welfare Reform Act 2007) eller motsvarande bestämmelser för Nordirland, beroende på vad som är lämpligt.”

10. Följande bilagor ska läggas till:

”BILAGA XII

FÖRMÅNER VID LÅNGVARIGT VÅRDBEHOV
SOM UTGES MED AVVIKELSE FRÅN ARTIKEL 33a.2

(Artikel 33a.2)

ÖSTERRIKE

Kontantförmån vid långvarigt vårdbehov (förbundslag om förmåner vid långvarigt vårdbehov, BGBl. I Nr. 110/1993, i dess ändrade lydelse) som beviljas till följd av olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 2 (Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).

FRANKRIKE

- a) Bidrag vid ständig tillsyn (artikel L.355-1 i lagen om social trygghet) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 4 (Förmåner vid invaliditet) eller i enlighet med avdelning III kapitel 5 (Ålders- och efterlevandepensioner) beroende på vilken förmån som vårdtillägget är avsett att komplettera.
- b) Tilläggsförmån vid ständig tillsyn (artikel L.434-2 i lagen om social trygghet) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 2 (Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).

TYSKLAND

Förmåner vid långvarigt vårdbehov avseende olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar (44 § i volym VII av den tyska sociallagen) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 2 (Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).

POLEN

Vårdtillägg (lagen om ålderdoms- och invaliditetsförmåner från socialförsäkringskassan av den 17 december 1998) samordnas i enlighet med avdelning III kapitel 4 (Förmåner vid invaliditet) eller avdelning III kapitel 5 (Ålderspensioner) beroende på vilken förmån som vårdtillägget avses komplettera.

BILAGA XIII

FAMILJEFÖRMÅNER I FORM AV KONTANTFÖRMÅNER AVSEDDA ATT ERSÄTTA INKOMST UNDER PERIODER FÖR VÅRD AV BARN

(Artikel 68b)

Del I

Familjeförmåner i form av kontantförmåner
avsedda att ersätta inkomst under perioder för vård av barn

(Artikel 68b.1)

ÖSTERRIKE

- a) Schablonmässigt bidrag för vård av barn (lag om bidrag för vård av barn, 2001/103).
- b) Bidrag för vård av barn som ersättning för förvärvsinkomst (lag om bidrag för vård av barn, 2001/103).
- c) Partnerbonus (lag om bidrag för vård av barn, 2001/103).

BELGIEN

Rätten till föräldraledighet i yrkeslivet (kungligt dekret av den 29.10.1997 om införande av en föräldraledighet i yrkeslivet).

BULGARIEN

- a) Förmåner i samband med graviditet och barnafödande (socialförsäkringslag, utfärdad som SG nr 110 av den 17.12.1999, i kraft sedan den 1 januari 2000) med början när barnet är sex månader.
- b) Förmåner vid adoption av barn i åldern 2–5 år (socialförsäkringslag, utfärdad som SG nr 110 av den 17.12.1999, i kraft sedan den 1 januari 2000).
- c) Förmåner vid vård av litet barn (socialförsäkringslag, utfärdad som SG nr 110 av den 17.12.1999, i kraft sedan den 1 januari 2000).

TJECKIEN

Föräldrapenning (lag nr 117/1995 om statligt socialstöd, i dess ändrade lydelse).

DANMARK

- a) Löneersättning (lag om utjämningsystem för mammor för den privata sektorn) från och med den 15:e veckan efter födseln.
- b) Kontantförmåner för mammor och pappor (samlad lagstiftning om rätt till ledighet och förmåner vid barnafödelse) från och med den 15:e veckan efter födseln.

ESTLAND

Förmån vid föräldraledighet (lag om familjeförmåner av den 15 juni 2016).

FINLAND

Föräldrapenning (sjukförsäkringslagen, 1224/2004).

FRANKRIKE

- a) Komplement till fritt val av tillämplig verksamhet (barn som fötts/adopterats före den 1 januari 2015) (artikel 60-II i lagen om finansiering av social trygghet för 2004).
- b) Gemensam förmån för barnuppfostran (PREPARE) (barn som är födda den 1 januari 2015 eller senare) (artikel 8-I-7° – lag nr 2014–873 av den 4 augusti 2014 för verklig jämställdhet mellan kvinnor och män).

TYSKLAND

Föräldrapenning (lag om föräldrapenning och föräldraledighet).

UNGERN

Barnomsorgsavgift (lag LXXXIII från 1997 om tjänster inom den obligatoriska sjukförsäkringen).

ITALIEN

Bidrag vid föräldraledighet (lagstiftningsdekret av den 26 mars 2001, nr 151).

LETTLAND

Föräldraförmån (lag om moderskaps- och sjukförsäkring av den 6.11.1995).

LITAUEN

Förmån vid vård av barn (Republiken Litauens lag av den 21 december 2000 om socialförsäkring vid sjukdom och moderskap nr IX-110, i dess ändrade lydelse)

LUXEMBURG

Inkomstersättning vid föräldraledighet (lag av den 3 november 2016 om reform av föräldraledigheten).

POLEN

- a) Ett tillägg till familjebidraget för vård av barn under föräldraledighet (lag av den 28 november 2003 om familjeförmåner).
- b) Föräldraförmån (lag av den 28 november 2003 om familjeförmåner).

PORTUGAL

- a) Föräldrapenning (lagdekreten nr 89/2009 av den 9 april 2009 och nr 91/2009 av den 9 april 2009) med början den sjunde veckan efter födelsen.

- b) Förlängd föräldrapenning (lagdekreten nr 89/2009 av den 9 april 2009 och nr 91/2009 av den 9 april 2009).
- c) Adoptionsbidrag (lagdekreten nr 89/2009 av den 9 april 2009 och nr 91/2009 av den 9 april 2009).

RUMÄNIEN

Månatlig ersättning för vård av barn (regeringsförordning nr 111 av den 8 december 2010 om föräldraledighet och månatlig ersättning för vård av barn, med senare ändringar och tillägg).

SLOVAKIEN

Föräldrapenning (lag nr 571/2009 om föräldrapenning, i dess ändrade lydelse).

SLOVENIEN

- a) Föräldraersättning (lag om skydd av familjen och om familjeförmåner, Officiella tidningen nr 26/14 och 15/90, ZSDP-1).
- b) Föräldrapenning (lag om skydd av familjen och om familjeförmåner, Officiella tidningen nr 26/14 och 15/90, ZSDP-1).

SVERIGE

Föräldrapenning (12 kap. i socialförsäkringsbalken (2010:110))

Del II

Medlemsstater som utger de familjeförmåner som avses i artikel 68b i sin helhet

(Artikel 68b.2)

ESTLAND

FINLAND

LITAUEN

LUXEMBURG

SVERIGE”.

BILAGA II

Ändringar av bilagorna till förordning (EG) nr 987/2009

Bilagorna till förordning (EG) nr 987/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga 1 ska ändras på följande sätt:
 - a) Avsnittet ”BELGIEN–TYSKLAND” ska utgå.
 - b) I avsnittet ”BELGIEN–FRANKRIKE” ska led f ersättas med följande:

”f) Skriftväxlingen av den 21 november 1994 och den 8 februari 1995 om formerna för avräkning av ömsesidiga fordringar enligt artiklarna 93, 94, 95 och 96 i förordning (EEG) nr 574/72, i dess ändrade lydelse enligt skriftväxlingarna av den 2 april 2021 och 21 november 2022.”
 - c) Texten i vart och ett av avsnitten ”DANMARK–FINLAND” och ”DANMARK–SVERIGE”, ska ersättas med följande:

”Det administrativa avtalet till den nordiska konventionen om social trygghet av den 12 juni 2012.”
 - d) Avsnittet ”TYSKLAND–FRANKRIKE” ska utgå.
 - e) I avsnittet ”TYSKLAND-LUXEMBURG” ska leden a och b utgå.

- f) Texten i avsnittet ”FINLAND–SVERIGE” ska ersättas med följande:

”Det administrativa avtalet till den nordiska konventionen om social trygghet av den 12 juni 2012.”

2. Bilaga 5 ska utgå.
3. Följande bilaga ska läggas till:

”BILAGA 6

(Artikel 15.1b)

Byggsektorn

Byggsektorn i den mening som avses i artikel 15 omfattar alla byggnadsarbeten som avser uppförande, reparation, underhåll, ombyggnad eller rivning av byggnader, särskilt följande arbeten:

1. Schaktning
2. Markarbeten
3. Byggnadsarbete
4. Montering och nedmontering av prefabricerade delar
5. Inredning
6. Ombyggnad

7. Renovering
8. Reparationer
9. Nedmontering
10. Rivning
11. Underhåll
12. Underhåll i form av måleri- och rengöringsarbeten
13. Förbättringar.”

Kommissionen har gjort ett uttalande om kontroll, aktivitet och arbetsförmedling med avseende på denna förordning, som finns på ... [*EUT: vänligen inför EUT-hänvisningen för kommissionens uttalande och ELI-länken.*]

Kommissionen har gjort ett uttalande om säsongsarbetare med avseende på denna förordning, som finns på ... [*EUT: vänligen inför EUT-hänvisningen för kommissionens uttalande och ELI-länken.*]
